

e-digest

Законосъобразност на защитата срещу спам

Lawfulness of Spam Protection

Радослав Маринков
Агв. Десислава Кръстева
Димитров, Петров и Ко.

Radoslav Marinkov
Desislava Krusteva, Senior Associate
Dimitrov, Petrov & Co.

Бързите темпове на развитие на информационните технологии обуславят проблематиката, свързана със законосъобразността и правната регламентация на отделните правни механизми за защита срещу отрицателни явления, породени от или свързани с въпросните технологии. Известен факт е, че скоростта, с която се развиват и натрупват нововъведения в информационните технологии е с много по-голям интензитет от тази в законодателството, което следва да регулира функционирането им. По този начин се поставя проблемът относно това доколко съвременната законова уредба предоставя адекватни, значими и надеждни средства за защита срещу негативни явления, възникнали вследствие на бързите темпове на развитие и усъвършенстване на информационните технологии.

The rapid development of information technologies determine issues related to the lawfulness and legal regulation of various legal mechanisms for protection against negative phenomena arising from or related to these technologies. It is a known fact that the speed of development and innovations in information technologies is much more intense than in the legislation created to regulate their functioning. This raises the issue of how adequately the modern legal framework provides relevant, effective and reliable means for protection against negative phenomena occurring due to the rapid speed of development and improvement of information technology.

[Пълният текст на стр. 29](#)

[Read full article on page 29](#)

На 09.10.2012 г. петчленен състав на Върховния административен съд се произнесе с решение, с което за пръв път в българската съдебна практика се отменят специфични задължения, наложени от Комисията за регулиране на съобщенията на предприятия със значително въздействие върху пазара на телекомуникационни услуги, а именно задължението за намаляването на цените на терминиране на входящи международни гласови повиквания, наложено на трите мобилни оператора.

On 9 October 2012 a five-member panel of the Supreme Administrative Court issued a decision, repealing for the first time in Bulgarian case-law specific obligations imposed by the Communications Regulation Commission on undertakings with significant power on the market of telecommunication services, and namely the obligation for reduction of the prices of termination of incoming international voice calls, imposed on the three mobile operators.

Съдържание

Новини	3
Новости в законодателството	5
Тълкувателни решения	21
Законосъобразност на защитата срещу спам	29
Полезни линкове	39

Contents

News	3
Legislative News	5
Interpretative Decisions	21
Lawfulness of Spam Protection	29
Useful Links	39

Dimitrov, Petrov & Co.

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm having its head office in Sofia. Established in 1997, the firm has exclusively focused its activities in the area of commercial law, M&A, foreign investments and real estate law, intellectual property law, information and communications technology law. In 2005 Dimitrov, Petrov & Co. opened its first branch office in the city of Varna. Presently the firm comprises 4 partners and 13 associates, assisted by a competent administrative and support staff, amounting to 34 persons altogether.

Many international, domestic and joint-venture commercial companies, national public authorities, NGOs and international organizations trust the high level of legal services of Dimitrov, Petrov & Co. The firm advises the implementation of diverse projects, related to Bulgaria's EU accession, establishment and operation of local businesses, mergers and acquisitions, investments in real estates, complex telecommunications and hi-tech projects. International projects are commonly advised by Dimitrov, Petrov & Co. in co-operation with premiere international law firms.

Dimitrov, Petrov & Co. maintains constant partner relations and professional cooperation on a case-by-case basis with a number of leading international law firms. Since December 2005 Dimitrov, Petrov & Co. has become a member of MERITAS (www.meritas.org) - an international alliance of nearly 200 independent prestigious law firms from more than 50 countries with over 7000 lawyers worldwide.

For further information regarding our firm and services please visit our website www.dpc.bg.

e-digest

агв. Александър Тодоров
Съдружник
Димитров, Петров и Ко.

**Скъпи колеги,
приятели и партньори,**

С удоволствие Ви представям последният за тази година електронен дайджест на Адвокатско дружество Димитров, Петров и Ко., който обхваща периода октомври – декември 2012 г. В него можете да намерите кратък обзор на по-важните законодателни изменения в последните месеци на 2012 г., преглед на някои от тълкувателните решения на КС и ВКС за периода, както и статия на тема законосъобразност на защитата срещу спам.

Надяваме се нашият електронен бюлетин, обхващащ кратки коментари на по-интересните законодателни нововъведения за последната четвърт на 2012 г., да Ви бъде от полза.

Желаем Ви приятно и ползотворно четене!

Очакваме Вашите коментари, препоръки и въпроси на info@dpc.bg.

Alexander Todorov
Attorney-at-Law, Partner
Dimitrov, Petrov & Co.

Dear colleagues, friends and partners,

It is my pleasure to present to you the last issue for 2012 of the e-digest of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm. It covers the period from October to December 2012 and provides a short overview of the most important legislative amendments adopted during the last months of 2012, review of some of the interpretative decisions of the Constitutional Court and the Supreme Court of Cassation, as well as an article on the lawfulness of spam protection.

We hope that our e-digest, covering short reviews of the more interesting legislative innovations for the last quarter of 2012, will be of use to you.

Have a pleasant and useful reading!

We await your comments, recommendations and inquiries on info@dpc.bg.

Продължава от стр.1

В качеството си на процесуален представител на един от тях, Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, в лицето на адв. Христо Нихризов, проведе последователна и аргументирана защита, чиито доводи бяха възприети и напълно споделени от съда. В резултат на този пробив в съдебната практика за сектора на мобилни телекомуникационни услуги в страната, цените на входящи международни обаждания към мобилни мрежи в България бяха задържани за период от 15 месеца.

На Регионалната среща на Meritas (за Европа, Близкия Изток, Африка), която се проведе на 11 – 12 октомври 2012 г. в Истанбул, Турция, доц. д-р Георги Димитров, съдружник в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, изнесе съвместно с представители на други държави кратка лекция с последвало обсъждане на тема „Новият режим на онлайн хазарта в Европа“. В презентацията си доц. Димитров постави акцент върху новия Закон за хазарта в България, приет през м. март 2012 г., който разрешава предоставяне на хазартни услуги от разстояние.

Съгласно новия закон всички видове хазарт, с изключение на лотарията и моментните лотарийни игри, могат да се предоставят от разстояние чрез Интернет и други видове средства за електронна комуникация. Въвеждането на новата регулация е комбинирано със специални данъчни условия за хазарта, включително онлайн хазарта. По-специално, единственият данък, дължим във връзка с такива дейности, е 15% корпоративен данък. ДДС не се дължи от организаторите и клиентите на услуги за електронен хазарт. По този начин регулацията на онлайн хазарта в България се оказва една от най-либералните в Европа.

На 15.11.2012 г. адв. Пламена Георгиева, старши експерт в Адвокатско дружество „Димитров, Петров и Ко.“, взе участие като лектор на тема „Разрешаване на спорове с домейн имена“, в събитието, посветено на домейн индустрията – Домейн форум, 2012 г., организирано от УНИНЕТ, България. УНИНЕТ е българско сдружение с нестопанска цел, което от 2007 г. работи за въвеждането на интернет домейни от първо ниво, изписани на български език. Осно-

From page 1

In its capacity as a court representative of one of the latter, Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, in the person of Mr. Hristo Nihrizov, conducted a consistent and well-grounded defense, whose arguments were adopted and fully shared by the court. As a result of this breakthrough in case-law for the sphere of mobile telecommunication services in the country, the prices of incoming international calls to mobile networks in Bulgaria were held up for a period of 15 months.

During the Meritas' EMEA (Europe, Middle East, Africa) Regional Meeting that took place on October 11 - 12, 2012, in Istanbul, Turkey, Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov, partner at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, co-presented a lecture on the New Online Gambling Regime in Europe along with representatives from other countries, on a breakout session followed by discussions. Mr. Dimitrov focused his presentation on the new Gambling Act in Bulgaria adopted in March 2012, which allows the provision of gambling services at a distance.

According to the new provisions, all kinds of gambling, except for lottery and instant lottery games, may be provided at a distance through the Internet and other electronic communication means. The introduction of the new e-gambling regulation is combined with special tax rules on gambling, including e-gambling. In particular, the only tax due with regard to such activities is a 15% corporate tax. No VAT is due by organizers or customers of e-gambling services. Thus, the Bulgarian legislation proves to be one of the most liberal regulations of online gambling in Europe.

On November 15, 2012, Plamena Georgieva, IP attorney and Senior Associate at Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm, participated as a lecturer on “Domain Names Dispute Resolution” at the event dedicated to the domain industry – Domain forum 2012, organized by UNINET, Bulgaria. UNINET is a Bulgarian association of domain registrars, working since 2007 towards creation and introduction of Internet top-level domains, written with Cyrillic characters. Their major

вен проект е домейн от първо ниво „.bg“. Събитието акцентира върху новите интернет домейни от първо ниво, а също и върху въпроси, свързани с интернационални домейн имена, регистратори на домейни, маркетингови дискусии, правни и бизнес теми, техническа сесия и интернет политика.

В своята лекция, адв. Пламена Георгиева обърна внимание на различни актуални аспекти в областта на интелектуалната собственост, като акцентира върху Закона за защита на конкуренцията, конфликтите между марки и домейн имена, както и алтернативни способи за разрешаване на спорове с домейн имена. В допълнение, адв. Георгиева илюстрира своите тези, давайки примери за често допускани нарушения на Закона за защита на конкуренцията и как те биха могли да бъдат избегнати в бъдеще. Адв. Пламена Георгиева уточни каква е връзката между марки и домейн имена и разясни какви са най-често срещаните спорове, които възникват и различните процедури за тяхното разрешаване.

project is the first level domain “.bg“. The event focused on new top-level domains, International Domain Names (IDN) issues, domain registrars, marketing discussions, legal and business questions, technical session and Internet governance.

In her lecture, Plamena Georgieva drew attention to various aspects in the intellectual property area, focusing on the Protection of Competition Act, the conflicts between trademarks and domain names, as well as on alternative methods for resolving disputes with domain names. In addition, Plamena Georgieva illustrated her theses as giving examples of some frequent breaches of the Protection of Competition Act and how they could be avoided. Plamena Georgieva specified the connection between trademarks and domain names, gave examples of the most common disputes that arise and elaborated on the different procedures to resolve them.

Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга

С Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 6 от 2008 г. за изискванията и параметрите на качеството за универсалната услуга, специалните мерки за хора с увреждания и реда за избор на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, и за възлагане на задължението за предоставяне на универсалната услуга (Наредбата), публикувана в Държавен вестник, бр. 77 от 09.10.2012 г., се променя наименованието на последната по следния начин: Наредба за универсалната услуга по Закона за електронните съобщения.

С Наредбата се създава нов раздел, регламентиращ предоставянето на обществена телефонна услуга чрез свързване, което позволява провеждане на входящи и изходящи национални и международни повиквания. Така всяко предприятие, задължено да предоставя универсалната услуга, следва да осигурява на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможност за: 1. приемане и осъществяване на национални и международни повиквания, както и приемане и предаване на факсимилни съобщения; и 2. пренос на данни със скорост, подходяща за функционален достъп до интернет.

С измененията се премахва възможността Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) да изисква от предприятията, предоставящи универсалната услуга, да осигуряват на крайните потребители възможности за разсрочено плащане на таксите за свързване към обществените телефонни мрежи. При обявяване на процедура за избор на предприятие за предоставяне на универсалната услуга обаче КРС може да посочи като критерий за избора предоставянето и предлаганата цена на крайни електронни съобщителни устройства за хора с увреждания на слуха, зрението и говора.

За предприятията възниква задължението да инсталират технически изправни обществени теле-

Ordinance for amendment and supplement of Ordinance No 6 of 2008 on the requirements and quality parameters of the universal service, the special measures for people with disabilities and the procedure for selection of enterprises providing public electronic communications networks and/or services, and for assignment of the obligation for provision of the universal service

With the Ordinance for amendment and supplement of Ordinance No 6 of 2008 on the requirements and quality parameters of the universal service, the special measures for people with disabilities and the procedure for selection of enterprises providing public electronic communications networks and/or services, and for assignment of the obligation for provision of the universal service (the Ordinance), promulgated in the State Gazette, issue 77 of October 9, 2012, the title of the latter is changed as follows: Ordinance for the universal service under the Electronic Communications Act.

A new section is created in the Ordinance regulating the provision of a public telephone service through connection that allows incoming and outgoing national and international calls. Thus, every enterprise that is obliged to provide the universal service shall provide the end users 24 hours a day, 7 days a week with the opportunity of: 1. receiving and making national and international calls, as well as reception and transmission of facsimile messages; and 2. data transfer at a speed suitable for functional internet access.

The amendment abolishes the Communications Regulation Commission's (CRC) right to require from enterprises providing the universal service to provide end users with possibilities of deferred payment of fees for connection to the public telephone networks. However, upon announcement of a procedure for the selection of an enterprise to provide the universal service, the CRC may specify the price offered and the provision of electronic communication terminal equipment for people with hearing, vision and speech disabilities as a criterion for the choice.

Enterprises are obliged to install technically reliable public telephones and telephone sets to be used for

фони и телефонни апарати, с които да се ползват гласови телефонни услуги в точка за обществен достъп, като инсталираните обществени телефони и телефонни апарати са снабдени с таксуващи устройства. „Точки за обществен достъп до гласови телефонни услуги” в този смисъл, съгласно измененията в Допълнителните разпоредби, са „места за достъп до гласови телефонни услуги чрез инсталирани на тези места телефонни апарати, като библиотеки, читалища, училища, телецентрове, интернет кафета, метростанции, летища, жп гари, автогари и други”.

Предприятията трябва още да осигурят достъп до обществени телефони на хора с увреждания, а също и безплатни консултации относно техническите характеристики на електронните съобщителни устройства, както и телефонен указател, справочни услуги и договори във форма, подходяща за хората с увреждания.

Предприятията имат задължението да предоставят качество на услугите в съответствие с параметрите, посочени от КРС. Чрез обществените телефони и точките за обществен достъп до гласови телефонни услуги следва да се осигури достъп до услугите за спешни повиквания, включително номер „112”, без използването на каквито и да било платежни средства.

Предприятията, задължени да предоставят универсалната услуга, следва да публикуват изчерпателна, сравнима, леснодостъпна и разбираема за потребителите информация за стойностите на параметрите за качеството, отчетени през предходната година.

Правила за изменение и допълнение на Правилата за условията и реда за прехвърляне на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс

В Държавен вестник, брой 81 от 23.10.2012 г., са обнародвани Правилата за изменение и допълнение на Правилата за условията и реда за прехвърляне на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс.

Според направените изменения се създава нов чл. 2а, който включва в себе си част от разпоредбите на стария чл. 2 от предната редакция на правилата. Ос-

voice telephone services in points of public access, and the installed public telephones and telephone sets should be equipped with charging devices. In this sense “Points of public access to voice telephone services”, according to the amendments in the Additional Provisions, are “locations for access to voice telephone services through telephone sets installed at these points, such as libraries, community centers, schools, telecenters, Internet cafes, metropolitan stations, airports, railway stations, bus stations and others”.

Enterprises shall also provide access to public telephones for people with disabilities and free advice on the technical characteristics of electronic communications devices, as well as telephone directory, inquiry services and contracts in a form suitable for people with disabilities.

Enterprises are obliged to provide a quality of services in accordance with the parameters specified by the CRC. Through public telephones and points of public access to voice telephone services, access to telephone emergency services, including number “112”, shall be provided without any means of payment.

Enterprises that are obliged to provide the universal service shall publish comprehensive, comparable, easily accessible and understandable information for the users about the rates of quality parameters reported during the previous year.

Regulation for amendment and supplement to the Rules for the conditions and procedure for transferring of authorizations for use of individually assigned scarce resource

---

The Regulation for amendment and supplement to the Rules for the conditions and procedure for transferring of authorizations for use of individually assigned scarce resource was promulgated in the State Gazette, issue 81 of October 23, 2012.

According to the amendments, a new Art. 2a is created, covering some of the provisions of Art. 2 of the previous version of the Rules. Moreover, for the

вен това с оглед оптимизация и по-голяма яснота са добавени и нови текстове. В чл. 2а, ал. 4 е добавено, че при отдаване под наем на ограничен ресурс – радиочестотен спектър, разрешението за ползване на този ресурс, издадено от КРС, остава в полза на наемодателя. В чл. 2а, ал. 5 и ал. 6 възникват изисквания за уведомяване на КРС при влизане в сила на договора за наем от страна на наемателя и уведомяване на КРС при прекратяване на договора за наем на радиочестотен спектър от страна на наемодателя и наемателя.

Премахната е ал. 2 от чл. 3, с което отпада изискването предметът, обхватът и срокът на разрешението за осъществяване на електронни съобщения чрез използване на налични и/или нови аналогови електронни съобщителни мрежи за наземно аналогово радиоразпръскване да съвпада с предмета, обхвата и срока на лицензията за радио и телевизионна дейност.

Направени са редица промени, свързани с по-ясното регулиране на режима на отдаване под наем на индивидуално определен ресурс – радиочестотен спектър. Заглавието на глава втора от правилата се изменя така: „Прехвърляне на разрешения за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс и прехвърляне на част от правата и съответните задължения, включени в разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър или отдаването му под наем”. В чл. 6, чл. 8а и чл. 9 на отделни места се добавя словосъчетанието „под наем” с цел по-ясна регулация на този институт.

Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Законът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ЗИДДОПК) е обнародван в „Държавен вестник”, бр. 82 от 26.10.2012 г.

Основните промени, които се внасят в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), са свързани на първо място със спиране на административното производство. В чл. 34, ал. 3 текстът след „лица” се заличава. Към същия член се създават нови алинеи 4, 5, 6, 7 и 8. В тях е предвидено,

purpose of optimisation and better clarity, new texts have been added. By virtue of the new Art. 2a, Para. 4 in the cases of lease of scarce resource – radio frequency spectrum, the authorization for the use of this resource issued by the CRC remains in favour of the lessor. As prescribed by Art. 2a, Para. 5 and Para. 6, requirements arise for the lessee to notify the CRC upon entry into force of the lease contract, and for both the lessor and the lessee – to notify the CRC upon termination of the contract for lease of a radio frequency spectrum.

Art. 3, Para. 2 is abolished, which results in cancelation of the requirement that the subject, scope and term of the authorization for provision of electronic communications via existing and/or new analogue electronic communications networks for terrestrial analogue broadcasting should be identical with the subject, scope and term of the license for radio and television activity.

A series of changes have been made to provide clearer regulation of the regime for lease of individually assigned scarce resource – radio frequency spectrum. The title of Chapter Two of the Rules has been amended as follows: “Transfer of authorizations for use of individually assigned scarce resource and partial transfer of the rights and obligations under existing authorizations for use of individually assigned scarce resource - radio frequency spectrum or its lease”. In Art. 6, Art. 8a and Art. 9 the phrase “lease” is added at certain places for clearer and more accurate regulation of the legal concept.

Act for Amendment and Supplement to the Tax Insurance Procedure Code

The Act for Amendment and Supplement to the Tax Insurance Procedure Code (AASIPC) was promulgated in the State Gazette, issue 82 of October 26, 2012.

The main amendments introduced in the Tax Insurance Procedure Code (TIPC) in the first place include the suspension of administrative proceedings. In Art. 34, Para. 3 the text following “persons” has been erased. In the same article new Para. 4, 5, 6, 7 and 8 have been created. These paragraphs provide that the absence

че непроизнасянето в 7-дневен срок от постъпване на искане за спиране на производството се счита за мълчалив отказ. Заповедта и отказът за спиране на производството подлежат на обжалване в 14-дневен срок от връчване на заповедта, съответно от изтичане на 7-дневния срок по ал. 4 чрез органа, чиито акт се обжалва, пред административния съд по седалището на териториалната дирекция, в чийто район се намира органът. В нов 14-дневен срок съдът се произнася с определение, с което отхвърля или отменя заповедта или отказва спиране на производството. Определението е окончателно.

На следващо място, в чл. 119, ал. 2 и 3 се правят следните изменения: ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаване на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Когато установяването на задължения или отговорности в производството е недопустимо, то се прекратява със заповед. Когато органите по ал. 2 не могат да постигнат съгласие, ревизионният акт, съответно заповедта за прекратяване, се издава от друг орган по приходите, определен от териториалния директор или от оправомощено от него лице, въз основа на писмено уведомление от органа, възложил ревизията.

Най-важната промяна, която се внася със ЗИД-ДОПК, е създаването на правна уредба относно административно сътрудничество чрез обмен на информация между държави-членки на ЕС, необходима за установяване на данъчни задължения. Тя е разгърната от чл. 143а до чл. 143ц. От обхвата на уредбата в чл. 143а, ал. 2 е предвидено, че се изключват ДДС, митни сборове и акцизи, задължителни осигурителни вноски, такси за издаване на удостоверения и на други документи, издавани от държавни и местни органи, вземания с договорен характер, включително и възнаграждения по договори за услуги от обществен интерес.

Компетентен орган да осъществява административното сътрудничество съгласно чл. 143в е териториалният директор на НАП или оправомощени от него длъжностни лица. Той определя със заповед структурите в НАП, които да осъществяват това сътрудничество. Чл. 143г определя видовете административно сътрудничество: обмен на информация при поискване, автоматичен обмен на информация, спонтанен обмен на информация, искане за

of any judgment delivered within a 7-day term as of the receipt of the application for suspension of the proceedings is considered a tacit denial. The order and the denial for suspension of the proceedings are subject to appeal within a 14-day term from the delivery of the order, respectively from expiry of the 7-day term under Para. 4 through the administrative body whose order is appealed. The appeal is brought before the administrative court according to the head office of the territorial directorate in the district of which the body is located. In another 14-day term the court delivers a ruling reversing or revoking the order or denying suspension of the proceedings. This is a final ruling.

Furthermore, in Art. 119, Para. 2 and 3 the following amendments have been made: the inspection act is issued within a 14-day term from the submission of the objection or from the expiry of the term for submission of an objection by the body which has assigned the inspection and the chief inspector. Where the identification of duties and liabilities in the proceedings is inadmissible, the proceedings are terminated with an order. Where the parties under Para. 2 cannot reach an agreement, the inspection act, respectively the order for termination, is issued by another revenue body specified by the territorial director or by a person authorized by the territorial director, based on a written notice by the body which has assigned the inspection.

The most important change in AASTIPC is the introduction of a regulation for administrative cooperation through information exchange between EU Member States, as might be required for establishing of tax liabilities. The regulation covers Art. 143a to Art. 143z. Art. 143a, Para. 2 stipulates the exclusion from the scope of the regulation of the value added tax, customs duties and excise duties, mandatory insurance contributions, fees for issue of certificates and other documents issued by state or local bodies, contractual receivables, including remuneration under service contracts of public interest.

The competent authority to perform the administrative cooperation according to Art. 143c is the territorial director of the National Revenue Agency (NRA) or officials authorized by the territorial director. The territorial director determines with an order the structural units at NRA to perform the cooperation. According to Art. 143d the types of administrative cooperation are: information exchange on request, automatic information exchange, spontaneous information

върчване, присъствие и участие в административни производства, паралелни проверки и ревизии.

Регламентиран е редът за осъществяване на сътрудничеството. При обмена на информация при поискване това става от местният запитващ орган по възможност по електронен път, като се използва стандартен формуляр, към който са приложени всички документи, свързани с искането. Местният запитан орган предоставя информацията, с която разполага, или организира предвидените административни производства за събирането ѝ. Ако разполага с информацията, това следва да стане в 2-месечен срок, а в останалите случаи – в 6-месечен срок. В случай че предвидените срокове се окажат недостатъчни, местният запитан орган има право да удължи срока, като уведоми запитващия за това.

Автоматичният обмен на информация се осъществява от изпълнителния директор на НАП чрез изпращане до компетентните органи от държавите-членки на ЕС на информация за определени в ДОПК категории доходи. Това става до 30 юни в годината, в която е събрана информацията.

Спонтанният обмен на информация се осъществява от изпълнителния директор на НАП по негова инициатива при изчерпателно изброените в чл. 143и хипотези.

В чл. 143к е предвидена възможността за присъствие и участие на компетентни органи от една държава-членка на ЕС в производства на друга такава. Това става по споразумение между компетентните органи. Отказът за съдействие на чужд орган е приравнен на отказ за съдействие на орган по приходите по реда на ДОПК.

Чл. 143л регламентира реда за осъществяването на паралелни проверки и ревизии от две или повече държави-членки на ЕС, когато данъчните задължения на едно лице са от взаимен интерес за тези държави. Искането за върчване на актове и документи, издадени от органите по приходите във връзка с прилагане на данъчното законодателство, се осъществява по реда на чл. 143м, а искането за върчване от друга държава-членка – по реда на чл. 143н.

exchange, application for delivery, attendance and participation in administrative proceedings, parallel audits and inspections.

The procedure for performance of the cooperation is regulated. The information exchange on request is performed by the local inquiring body, if possible by electronic means, in a standard form, with all the documents regarding the request enclosed. The local requested body provides the information available or organizes the administrative proceedings provided for collecting such information. If the body has the information available, it shall provide it within a 2-month term, and otherwise – within a 6-month term. In case it proves that the terms provided are not sufficient to collect the information, the local requested body may extend the term, notifying the inquiring body of the extension.

The automatic information exchange is performed by the executive director of NRA by providing the competent authorities of the EU Member States with information about particular categories of revenues determined in TIPC. The aforesaid procedure shall take place before June, 30 in the year in which the information has been collected.

The spontaneous information exchange is performed by the executive director of NRA on his own initiative in the hypotheses exhaustively enumerated in Art. 143i.

Art. 143k provides for the possibility for competent authorities from one EU Member State to attend and participate in proceedings of another EU Member State. This is subject to agreement between the respective competent authorities. The denial of cooperation to a foreign administrative body is equivalent to denial of cooperation to a revenue body under TIPC.

Art. 143l regulates the procedure for performance of parallel audits and inspections by two or more EU Member States, where the tax liabilities of a person are of mutual interest to these states. The request for delivery of acts and documents issued by the revenue bodies in relation to the application of tax law is performed pursuant to Art. 143m, and the request for delivery from another Member State – pursuant to Art. 143n.

Съгласно чл.143п, ал. 1 информацията, която съдържа индивидуализиращи данни за лица, се смята данъчна и осигурителна информация по смисъла на ДОПК. Тя може да се използва и препраща на трети държави само по реда и условията на ал. 2, 3 и 4. В чл. 143р са посочени случаите, в които местният запитан орган не е длъжен да предостави информация по реда на този раздел.

В допълнителните разпоредби в параграф 1, т. 18 и т. 19 се дава легална дефиниция на местен запитващ и местен запитан орган.

Постановление № 267 от 26.10.2012 г. за създаване на Съвет за защита на интелектуалната собственост

Постановление № 267 от 26.10.2012 г. за създаване на Съвет за защита на интелектуалната собственост е обнародвано в Държавен вестник, бр. 84 от 02.11.2012 г.

Съветът за защита на интелектуалната собственост (Съвета) е консултативен орган за осъществяване на координация и сътрудничество между държавните институции, органите на местното самоуправление и неправителствените организации, работещи в областта на интелектуалната собственост, при провеждане на държавната политика в областта на защитата на интелектуалната собственост. Създава се към Министерски съвет.

Съветът се състои от председател, членове и секретар, и провежда заседания, които са открити, най-малко веднъж на тримесечие въз основа на приет 6-месечен предварителен график.

Към Съвета могат да се създават работни групи за подготовка на анализи, становища, проекти на нормативни актове и други материали във връзка с функциите му.

Секретариатът на Съвета публикува на интернет страницата на Министерството на културата информация за дейността на Съвета и за дейността на правоприлагащите органи в областта на защитата на интелектуалната собственост въз основа на ежемесечно предоставяни от тях данни.

According to Art. 143p, Para. 1, the information which contains individualizing data for a person is considered tax and insurance information within the meaning of TIPC. This information may be used and forwarded to third states only pursuant to Para. 2, 3 and 4. Art. 143q specifies the cases where the local requested body is not obligated to provide information pursuant to this section.

§ 1, item 18 and item 19 of the Additional Provisions provides a legal definition of a local inquiring body and local requested body.

Decree No 267 of October 26, 2012 for the establishment of a Council for Intellectual Property Protection

---

Decree No 267 of October 26, 2012 for the establishment of a Council for Intellectual Property Protection is promulgated in the State Gazette, issue 84 of November 2, 2012.

The Council for Intellectual Property Protection (the Council) is an advisory body for coordination and cooperation between government institutions, local authorities and NGOs working in the field of intellectual property, in the implementation of the state policy in the field of intellectual property protection. The Council is established at the Council of Ministers.

The Council consists of a chairperson, members and a secretary, and shall hold open meetings at least quarterly on the basis of an adopted six-month preliminary schedule.

The Council may form working groups to prepare analyses, opinions, draft regulations and other materials in connection with its functions.

The Council Secretariat publishes on the website of the Ministry of Culture information about the Council's activities and the activities of the law enforcement authorities in the field of intellectual property protection based on data provided by the latter on a monthly basis.

Методика за условията и реда за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара

В Държавен вестник, брой 89 от 13.11.2012 г., е обнародвана Методика за условията и реда за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара (Методиката).

Методиката е приета с Решение №2076 на КРС от 23.10.2012 г. и с нея се отменя съществуващата до този момент Методика, приета с ПМС № 40 от 28.02.2008 г. и обнародвана в Държавен Вестник, бр.27 от 11.03.2008 г.

С Методиката се регламентират:

1. условията и редът за събиране на необходимата информация и документи за определяне, проучване и анализ на съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
2. условията и редът за извършване на анализ и оценка на пазарите на електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
3. критериите за дефиниране на съответни пазари, както и критериите за оценка за наличието на ефективна конкуренция и определяне на предприятия със самостоятелно или съвместно значително въздействие върху съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

Комисията за регулиране на съобщенията определя съответните пазари, върху които извършва анализ за наличието на ефективна конкуренция, съобразно списъка от пазари, посочени в актуалната към съответния момент Препоръка на Европейската комисия за съответните пазари в сектора на електронните съобщения, подлежащи на ex ante регулиране.

„Ex ante регулиране“ е процес, при който пазарният анализ се извършва занапред, като се прави и оценка и предположение за бъдещото развитие на конкуренцията на съответния пазар и се налагат мерки с цел постигане на ефективна конкуренция.

Methodology for the conditions and procedure of definition, analysis and assessment of relevant markets, and criteria for designating enterprises with significant market power

The Methodology for the conditions and procedure of definition, analysis and assessment of relevant markets, and criteria for designating enterprises with significant market power (the Methodology) was promulgated in the State Gazette, issue 89 of November 13, 2012.

The Methodology is adopted with Decision No 2076 of October 23, 2012 issued by the CRC, and it revokes the existing hitherto Methodology adopted with Decree of the Council of Ministers No 40 of February 28, 2008 and promulgated in the State Gazette, issue 27 of March 11, 2008.

This Methodology regulates:

1. the terms and procedure for collecting the necessary information and documents for definition, investigation and analysis of relevant markets for electronic communications networks and/or services;
2. the terms and procedure for carrying out analysis and assessment of the markets for electronic communications networks and/or services;
3. the criteria for relevant markets definition, and the assessment criteria for the existence of effective competition and for designating undertakings which, individually or jointly with others, have significant market power on the relevant markets for electronic communications networks and/or services.

The CRC shall define the relevant markets and analyze the level of effective competition on the markets, according to the list of markets identified in the European Commission Recommendation in effect on relevant markets in the electronic communications sector subject to ex-ante regulation.

„Ex-ante regulation“ is a process of carrying out a forward-looking analysis, making also an evaluation of and assumption about the future development of competition on the relevant market, and imposing measures to achieve effective competition.

Методиката включва в себе си механизми и формули, чрез които се изчислява взаимозаменяемостта при търсенето и взаимозаменяемостта при предлагането на съответните продуктови и географски пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги. По този начин юридически се регламентират способности, които позволяват КРС, спазвайки принципите на конкурентното право, да създава и регулира конкурентна и справедлива среда за развитието на съответните пазари на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.

За целите на тези изчисления КРС изисква информация от предприятията на пазара на електронни съобщителни услуги, а в Методиката и Закона за електронните съобщения съществува изискване за предоставяне на съответната информация.

Въз основа на събраната информация КРС извършва анализ на съответния пазар, който има за цел да оцени:

1. наличието на предпоставки, възпрепятстващи функционирането на пазара и свободната конкуренция, които могат да позволят на едно или повече предприятия – участници на съответния пазар, самостоятелно или съвместно, да имат господстващо поведение до степен на съществена независимост от конкуренти, клиенти и крайни потребители;

2. наличието на възможности за прехвърляне на пазарна сила на свързани пазари.

Тази Методика въвежда изискванията на Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 07.03.2002 г. относно обща регулаторна рамка за електронни съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ, L 108, 24.04.2002 г.).

Освен това чрез нея се въвеждат и изискванията на Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25.11.2009 г. за изменение на: Директива 2002/21/ЕО относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги, Директива 2002/19/ЕО относно достъпа до електронни съобщителни мрежи и тяхната инфраструктура и взаимосвързаността между тях и Директива 2002/20/ЕО относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ, L

The Methodology includes mechanisms and formulas for calculation of the demand-side substitutability and the supply-side substitutability in the relevant product and geographical markets for electronic communications networks and/or services. Thus legal means are established for CRC to regulate and develop a competitive and fair environment for the development of relevant markets for electronic communications networks and/or services, in compliance with the principles of competition law.

For the purposes of these calculations, CRC demands information from the enterprises operating on the electronic communications services market. The Methodology and the Electronic Communications Act contain a requirement for the provision of the necessary information.

On the basis of the information collected, CRC shall carry out an analysis of the relevant market aimed at assessing:

1. the existence of preconditions which hinder the free competition and the functioning of the market, and could allow one or more undertakings operating on the relevant market to have a dominant position, individually or jointly, to an extent of being significantly independent of competitors, customers and end users;

2. the existence of possibilities for market power leverage into other related markets.

This Methodology transposes the provisions of Directive 2002/21/EO dated March 7, 2002 of the European Parliament and of the Council on a common regulatory framework for electronic communications networks and services (Framework Directive (ОВ, L 108, April 24, 2002).

Moreover, this Methodology transposes the provisions of Directive 2009/140/EO of the European Parliament and of the Council of November 25, 2009 for amendment to Directive 2002/21/EO on the common regulatory framework for electronic communications networks and services, Directive 2002/19/EO on the access to and interconnection of electronic communications networks and associated facilities, and Directive 2002/20/EO on authorization of electronic communications networks and/or

337/37 от 18.12.2009 г.).

По този начин чрез Методиката за условията и реда за определяне, анализ и оценка на съответните пазари и критериите за определяне на предприятия със значително въздействие върху пазара се постига синхронизация между националното и общностното законодателство.

Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗИДЗДАС)

ЗИДЗДАС е обнародван в „Държавен вестник”, бр. 94 от 30.11.2012 г.

Основните промени, които се внасят в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДАС), са свързани на първо място със създаването на ал. 4 и ал. 5 към чл. 23, съгласно които мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на моторни превозни средства е мястото, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване. Когато става въпрос за плавателен съд за развлекателни и спортни цели, мястото на изпълнение е там, където плавателният съд фактически е предоставен на разположение на получателя, когато тази услуга фактически се предоставя от доставчика от мястото на установяване на стопанската му дейност или от постоянен обект, разположен на това място.

Чл. 26, ал. 2, изр. 2 се изменя така: „Не се смятат за възнаграждения по доставка всякакви плащания на неустойки и лихви с обезщетителен характер”. В ал. 6 се създават изречение 2 и 3: „Левовата равностойност на валутата може да бъде определена по последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът е станал изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото”.

В чл. 27, ал. 3, т. 3 се отменя. Създава се ал. 4, съгласно т. 1 и т. 2 от която при доставка по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги, данъчната основа към момента на възникване на данъчното събитие

services (OB, L 337/37, December 18, 2009).

Thus, the Methodology for the conditions and procedure of definition, analysis and assessment of relevant markets, and criteria for designating enterprises with significant market power achieves synchronization between the national and European legislation.

Act for Amendment and Supplement to the Value Added Tax Act (AASVATA)

AASVATA was promulgated in the State Gazette, issue 94 of November 30, 2012.

The main amendments introduced in the Value Added Tax Act (VATA) in the first place include the creation of Para. 4 and 5 in Art. 23, according to which the place of performance with respect to the provision of services for renting or providing for use of motor vehicles is the place where the customer is settled or has a permanent address or habitual residence. Where vessels for sports and entertainment are concerned, the place of performance is where the vessel is actually made available to the customer, when this service is actually provided by the provider from the place of establishment of its business activity or from a permanent facility situated at this place.

Art. 26, Para. 2, sentence 2 is amended in the following way: Any payments of penalties and compensatory interest are not considered to be remuneration for supply. In Para. 6 sentences 2 and 3 have been created: The equivalence in BGN of the currency may be determined according to the latest exchange rate published by the European Central Bank as of the moment when the tax has become exigible. Currencies other than euro are converted by using the exchange rate of each of these currencies to the euro.

Art. 27, Para. 3, item 3 is revoked. According to item 1 and item 2 of the newly created Para. 4, in case of supply under concession contracts for construction, service or production, where the remuneration is fully or partially determined in goods or services, the tax base as of the time of occurrence of the tax event is the agreed

е договореното възнаграждение, а за доставки от концесионера към концедента - данъчната основа при придобиването или себестойността на предоставената услуга.

В чл. 51 се създава ал. 6, която предвижда, че при доставка на стоки с непрекъснато изпълнение по чл. 7, ал. 1 - 4 с продължителност по-голяма от един календарен месец данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец.

В глава 11 се създава чл. 111а, уреждащ документирането на доставки с място на изпълнение на територията на страната. Съгласно ал. 2 по този ред се урежда и документирането на доставки с място на изпълнение на територията на друга държава, когато лицето е установило независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната и лицето не е установено в друга държава-членка или неговият постоянен обект в тази държава не взема участие в доставката. Алинея 3 предвижда, че при спазване на тези условия по този ред се урежда и документирането на доставки с местоизпълнение територията на трета страна.

В чл. 114 се създават ал. 7 - 11, уреждащи реквизитите на фактурите и използването на електронни фактури при документирането на доставки.

В допълнителните разпоредби се дава легална дефиниция на понятията „основна дейност” по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 5; „автентичност на произхода” и „цялост на съдържанието”. Посочва се и извършената хармонизация с Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО.

Със ЗИДЗДС се правят съответни изменения и в редица нормативни актове: Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Кодекса за социално осигуряване, Закона за здравното осигуряване, Закона за гарантиране на вземания на работниците и служителите при несъстоятелност, Закона за Националната агенция по приходите, Закона за корпоративното подоходно облагане и др.

remuneration, and for supply from the concessionaire to the grantor – the tax base at the acquisition or the cost of the service provided.

In Art. 51 Para. 6 is created, according to which for delivery of goods with continuous performance under Art. 7, Para. 1 - 4 with duration longer than 1 calendar month, the tax event occurs at the end of each calendar month.

In Chapter 11, Art. 111a is created, regulating the documentation of deliveries with a place of performance on the territory of the country. According to Para. 2 the documentation of deliveries with a place of performance on the territory of another country is also performed under the same procedure, when the independent business activity of the entity is settled on the territory of this country or its permanent facility is situated on the territory of the country, and the entity is not settled in another Member State or its permanent facility in this country does not take part in the delivery. According to Para. 3, under these conditions, the documentation of deliveries with a place of performance on the territory of a third state is also performed under the same procedure.

In Art. 114 Para. 7 – 11 are created. They regulate the invoice details and the use of electronic invoices for documentation of deliveries.

The additional provisions stipulate legal definitions of the terms “main activity” within the meaning of Art. 70, Para. 2, item 5; “authenticity of the origin” and “entirety of the content”. It is also stated there that VATA is harmonized with Directive 2010/45/EU of the Council from July, 13 2010 for amendment of Directive 2006/112/EC.

With AASVATA amendments have been also made in a number of other legislative acts: the Tax-Insurance Procedure Code, the Social Security Code, the Health Insurance Act, the Act for Guaranteeing the Receivables of Workers and Employees in Case of Insolvency, the National Revenue Agency Act, the Corporate Income Tax Act etc.

Наредба № 3 от 30.11.2012 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица

Наредба № 3 от 30.11.2012 г. за вписването, квалификацията и възнаграждението на вещите лица (Наредбата) е обнародвана в Държавен вестник брой 98 от 11.12.2012 г.

Наредбата отменя съществуващата до този момент Наредба № 1 от 2008 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица (издадена от Висшия съдебен съвет, обн., ДВ, бр. 11 от 2008 г.)

С Наредбата се уреждат:

1. редът и сроковете за предложения за включване и промени на списъците на специалистите, утвърдени за вещи лица;
2. условията, на които трябва да отговарят специалистите, утвърдени за вещи лица;
3. условията и редът за определяне възнагражденията на вещите лица.

Съгласно Наредбата експертизите биват няколко вида. Те биват еднородни, когато за тях се изискват знания от една научна област, и комплексни, когато се изискват знания от няколко научни области. В зависимост от това дали се извършват от едно или повече, те биват еднолични или колективни експертизи. Допълнителна експертиза се назначава, когато заключението на експерта не е достатъчно пълно и ясно, а повторна експертиза – когато то не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност.

Вещото лице има свободен достъп и може да прави справки по делото, по което е назначено, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, прокуратурата, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби и навсякъде, където е необходимо, само въз основа на качеството си на вещо лице, което удостоверява чрез представяне на карта за вещо лице.

Ordinance No 3 of November 30, 2012 on the entry, qualification and remuneration of expert witnesses

Ordinance No 3 of November 30, 2012 on the entry, qualification and remuneration of expert witnesses (the Ordinance) was promulgated in the State Gazette, issue 98 of December 11, 2012.

The Ordinance repeals the existing hitherto Ordinance No 1 of 2008 on the entry, qualification and remuneration of expert witnesses (issued by the Supreme Judicial Council, promulgated in the State Gazette, issue 11 of 2008)

The Ordinance governs:

1. the terms and procedure for proposals for entry and changes in the lists of specialists approved as expert witnesses;
2. the conditions that the specialists should meet to be approved as expert witnesses;
3. the conditions and procedure for determining the remuneration of expert witnesses.

According to the Ordinance, there are several types of expert reports. They could be homogeneous – where knowledge from one field of science is required, and they could be complex - where knowledge from several scientific fields is required. Depending on whether the expert report is carried out by one or more than one expert, expert reports could be single or collective. An additional expert report is assigned when the expert's conclusion is not sufficiently complete and clear. A second report is assigned when the expert's conclusion is not justified and raises doubts about its correctness.

The expert witness shall have free access and can make inquiries on the case for which he/she has been appointed, to receive by priority copies of documents and information at the court, the prosecution, the pre-trial authorities, administrative and other authorities, and wherever necessary, only based on his/her capacity as expert witness identified with an expert witness card.

Съдът, прокуратурата, органите на досъдебното производство, административните органи и други служби в страната са длъжни да оказват съдействие на вещите лица.

За да бъдат утвърдени като вещи лица, кандидатите трябва да отговарят на няколко изисквания и условия. За вещо лице може да бъде утвърдено дееспособно лице, което отговаря на следните изисквания:

1. завършило е професионално образование и притежава съответните специални научни знания в областта на определен вид съдебна експертиза;
2. има най-малко 5 години стаж по специалността;
3. не е осъждано за престъпление от общ характер;
4. не е лишено от право да упражнява професия или дейност;
5. не осъществява функции по правораздаване в системата на съдебната власт;
6. има разрешение за постоянно пребиваване в Република България, ако лицето е чужд гражданин.

Вещото лице има право на възнаграждение за извършената експертиза, както и направените разходи за използваните материали, консумативи, пособия, технически средства, машинно и компютърно време и други необходими разходи.

При определяне на възнагражденията органът, възложил експертизата, съобразява и преценява сложността и спецификата на поставените задачи, компетентността и степента на квалификация на вещото лице, времето, необходимо за извършване на експертизата, обема на извършената работа, необходимите разходи за извършването на експертизата, като употреба на материали, консумативи, използвани пособия, съоръжения и други.

За отделните видове експертизи на вещото лице се определя възнаграждение съобразно действително отработените часове, както и направените разходи. Когато експертизата е изготвена от повече от едно вещо лице, възнаграждението се заплаща на всяко едно от тях. За всеки действително отработен час се заплаща възнаграждение в размер на 5 лв. За особено сложни и специфични експертизи, извършени

The court, the prosecution, pre-trial authorities, administrative bodies and other services in the country are obliged to cooperate with expert witnesses.

In order to be approved as expert witnesses, candidates should meet several requirements and conditions. As an expert witness can be approved a legally capable person who meets the following requirements:

1. has completed a vocational education and has the necessary special scientific knowledge in a particular type of forensic expertise;
2. has at least 5 years experience in the specific field of science;
3. has not been convicted of criminal offense;
4. has not been deprived of the right to practice a profession or occupation;
5. does not exercise judiciary functions in the judicial system;
6. has a permit for permanent residence in the Republic of Bulgaria, if the person is a foreign citizen.

The expert witness is entitled to remuneration for the expert report and for the cost of the materials, supplies, tools, devices, machines and computer time, and other necessary expenses.

In determining the remuneration, the authority that assigned the expert report considers and assesses the complexity and specificity of the tasks assigned, the competence and level of qualification of the expert witness, the time necessary to perform the expert report, the volume of the work performed, the related costs, such as used materials, supplies, tools, equipment, etc.

For the different types of expert reports, the expert witness shall be paid remuneration according to actual hours worked and expenses incurred. Where the expert report is carried out by more than one expert witness, the remuneration is to be paid to each of them. For each hour worked the remuneration is 5 BGN (Bulgarian leva). For particularly complex and specific expert reports carried out by highly qualified expert witnesses,

от висококвалифицирани вещи лица, възнаграждението може да бъде увеличено с до 100%. Същото увеличение може да бъде приложено и за експертизи, извършени по време на национални празници и почивни дни. Изготвената експертиза се представя заедно със справка-декларация, към която се прилагат документи за извършените разходи. Когато се прецени, че са налице основания да увеличи първоначално определеното възнаграждение, органът, възложил експертизата, определя окончателно възнаграждение. Възнаграждението и разходите на вещото лице се изплащат от органа, който го е назначил. Изплатените суми са от депозит или от бюджета на органа, назначил експертизата.

Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата

В Държавен вестник, брой 97 от 07.12.2012 г., е обнародван Закон за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата.

Направени са изменения във връзка с лицата, чиито права и задължения урежда този закон, а именно – добавя се понятието „адвокат от Европейския съюз”. Уреждат се условията за упражняване на адвокатска професия, както и правата и задълженията на адвоката от Европейския съюз.

След чл. 15 се създава наименование „Раздел II Трайно установяване”, който регламентира условията за трайно установяване на адвокат от Европейския съюз на територията на Република България, за да упражнява адвокатската професия.

Изменените чл. 17 и 18 уреждат изискванията за искане за вписване в адвокатска колегия на адвокат от Европейския съюз, а измененият чл.19а урежда условията за явяване на приравнителен изпит по българско право на адвокат от Европейския съюз. Уреждат се редът и условията за обединяване на дейността чрез договор за съдружие на адвокати, адвокатски дружества, адвокати от Европейския съюз и група адвокати от Европейския съюз, трайно установени на територията на Република България или временно упражняващи професията при условията на чл. 19г. Новият Раздел III урежда условията за временно упражняване на адвокатска професия на територията на Република България.

the remuneration may be increased by up to 100%. The same increase may be applied to expert reports carried out during national holidays and weekends. The completed expert report is presented with a reference statement and the payment documents for the related expenses incurred. If assessed that there are grounds to increase the initially determined remuneration, the authority which assigned the expert report to the legal expert witness determines the final remuneration. The remuneration and expenses shall be paid to the expert witness by the authority which appointed the expert witness. The amounts paid are from a deposit or the budget of the authority which assigned the expert report.

Act for Amendment and Supplement to the Advocacy Act

The Act for Amendment and Supplement to the Advocacy Act was promulgated in the State Gazette, issue 97 of December 7, 2012.

Amendments have been made with respect to the persons whose rights and obligations are regulated by this act, and in particular, the term “European Union lawyer” is introduced. The conditions for practicing law and the rights and obligations of the European Union lawyer are regulated.

After Art. 15 the title “Section II Permanent Settlement” is introduced, the section regulating the conditions for permanent settlement of a European Union lawyer on the territory of the Republic of Bulgaria for practicing law.

The amended Art. 17 and Art. 18 stipulate the requirements for an application for registration with a bar association of a European Union lawyer, and the amended Art. 19a settles the conditions for a European Union lawyer to take an equivalence exam on Bulgarian law. The procedure and conditions for uniting the activity by way of a contract for partnership of lawyers, law firms, European Union lawyers and a group of European Union lawyers that are permanently settled on the territory of the Republic of Bulgaria or are temporarily practicing law pursuant to Art. 19d are also regulated. The new Section III stipulates the conditions for temporary practicing of law on the territory of the Republic of Bulgaria.

Измененият чл. 31 регламентира правото на адвоката и трайно установения адвокат от Европейския съюз на свободен достъп с предимство в съда, органите на съдебното производство, административните органи и други служби в страната, където е необходимо, като това става след удостоверяване на това си качество чрез представяне на карта, издадена от Висшия адвокатски съвет.

В глава 10 наименованието на Раздел IV се изменя на: „Клон”. Регистрацията и дейността на клона се извършват по реда на чл. 57, 58 и чл. 60 – 75, като ограничението по чл. 58 относно броя на адвокатите не се прилага.

Съгласно изменената ал. 3 на чл. 86 за членове на адвокатския съвет могат да бъдат избирани членове на адвокатската колегия, които имат най-малко 10 години юридически стаж.

В изменените чл. 99 и следващите на Раздел VII се добавя понятието „делегати за общо събрание на адвокатите в страната”, като се регламентират и реда и условията за избора им. В допълнителните разпоредби се въвежда понятието „група адвокати от Европейския съюз”

Закон за изменение и допълнение на Закона за търговския регистър (ЗИДЗТР)

ЗИДЗТР е обнародван в „Държавен вестник”, бр. 99 от 14.12.2012 г.

Основните промени, които се внасят в Закона за търговския регистър (ЗТР), са свързани на първо място с изменението на ал. 3 към чл. 16, съгласно която представените от заявителя писмени документи по ал. 1 се съхраняват за срок от 10 години, считано от датата на вписването, заличаването или обявяването. След изтичане на срока за съхранение те могат да се унищожават, ако не подлежат на подаване в Националния архивен фонд. Редът и начинът за съхранение се определя от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

В параграф 1 от допълнителната разпоредба т. 4 се отменя.

В преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

The amended Art. 31 regulates the right of the lawyer and the permanently settled European Union lawyer to free priority access in court, the judicial bodies, administrative bodies and other services in the country, as might be necessary, by identifying their capacity as lawyers with a card issued by the Supreme Bar Council.

In chapter 10 the title of Section IV is changed to “Branch”. The registration and the activity of the branch are performed in accordance with Art. 57, 58 and Art. 60 – 75, and the restriction under Art. 58 with respect to the number of lawyers is not applied.

According to the amended Para. 3 of Art. 86, members of the Bar Association with at least ten years of legal practice may be elected members of the Bar Council.

In the amended Art. 99 and the following of Section VII the term “delegates at a general meeting of lawyers in the country” is added, and the procedure and conditions for their election are regulated. The term “a group of European Union lawyers” is introduced in the Additional Provisions.

Act for Amendment and Supplement to the Commercial Register Act (AASCRA)

AASCRA was promulgated in the State Gazette, issue 99 of December 14, 2012.

The main amendments introduced in the Commercial Register Act (CRA) in the first place include the amendment of Art. 16, Para. 3, according to which the written documents submitted by the applicant under Para. 1 shall be stored for a 10-year term from the date of registration, cancellation or announcement. After the expiry of the storage term, the documents may be destroyed, unless they are subject to submission to the National Archives. The procedure and manner of storage are determined by the Executive Director of the Registry Agency.

§1, item 4 of the Additional Provisions is revoked.

In the Transitional and Final Provisions the following amendments and supplements have been made:

В параграф 5а, ал. 1 се изменя по следния начин: „Заявление за ликвидация по параграф 5, ал. 2 може да се подава в Търговския регистър в срок до 31 януари 2015 г., като в заявлението се посочват ликвидатор и срок за ликвидация.”

На следващо място се създават нови алинеи 2 – 7. В тях се уреждат въпросите относно това кой има право да подаде заявление по ал. 1, а също така и възможността тези лица да заявяват подлежащи на вписване обстоятелства по непорегистрирани търговски дружества и кооперации, които към 31 декември 2011 г. са в ликвидация. Посочени са необходимите документи, които агенцията изисква от съда по регистрация на непорегистрирания търговец в електронен формат (удостоверение за актуално състояние, дружествен договор или устав).

В параграф 5б алинеи 1 и 2 се отменят. Ал. 3 – 7 се изменят по следния начин: За ликвидатор на непорегистриран търговец може да се назначава лицето или лицата, които според вписването имат право да го представляват пред съда по регистрация. Ликвидаторите се смятат за уведомени за назначаването с вписването им в Търговския регистър, като не се изисква нотариална заверено съгласие с образец на подписа. Когато лицето по ал. 3 е в невъзможност да изпълнява функциите на ликвидатор или няма вписан представляващ, за ликвидатор се назначава лицето, посочено в параграф 5а, ал. 1. Когато са подадени повече заявления, за ликвидатори могат да се назначат 2 или повече лица, а когато в заявлението няма посочено лице за ликвидатор, той се определя служебно от длъжностното лице по регистрацията. Разноските по ликвидацията са за сметка на търговеца, а ако той не разполага със средства, такива се осигуряват от лицето, подало заявлението за ликвидация. В този случай те му се възстановяват след осребряване на имуществото. Възнаграждението на ликвидатора се изплаща след прекратяване на функциите му в размер и по ред, определени в наредбата по чл. 31.

В параграф 5б, ал. 9 се урежда удължаването на срока за ликвидация, а в ал. 10 се предвижда възможността да се иска замяна на назначен ликвидатор.

В параграф 5б, ал. 11, 12 и 14 се отменят.

В параграф 5в се регламентира подаването на заявление за ликвидация при започнало изпълнително производство срещу търговеца. Урежда се въз-

§5a, Para. 1 is amended in the following way: “An application for liquidation under §5, Para. 2 may be filed with the Commercial Register not later than January 31, 2015, the liquidator and the liquidation period being specified in the application.”

Furthermore, new Paragraphs 2 to 7 have been created. They regulate the issues of who is entitled to submit an application under Para. 1 and the opportunity for such persons to declare circumstances subject to entry regarding non-reregistered companies and cooperatives which as of December 31, 2011 are in liquidation. The documents required by the Agency in electronic form from the court of registration of the non-reregistered merchant are specified (certificate of good standing, articles of association or statutes).

§5b, Para. 1 and 2 are revoked. §5b, Paragraphs 3 to 7 are amended in the following way: As a liquidator of a non-reregistered merchant may be appointed the person or persons who, according to the registration, are entitled to represent the merchant in front of the court of registration. The liquidators are considered notified of the appointment by their registration as liquidators in the Commercial Register, and a notarized consent with their specimen signature is not required. Where the person under §5b, Para. 3 is unable to perform the functions of a liquidator or there is no registered representative, the person specified in §5a, Para. 1 is appointed liquidator. Where more than one application have been filed, 2 or more persons may be appointed liquidators, and where there is no specified person as a liquidator, the liquidator is appointed ex officio by the registration official. The liquidation costs are borne by the merchant, and if the latter does not have the funds, such are provided by the person who has filed the application for liquidation. In this case the costs are reimbursed after the sale of the property. The remuneration of the liquidator is paid after termination of his/her service in the amount and under the procedure established by the ordinance under Art. 31.

In §5b, Para. 9 the extension of the liquidation term is regulated, and in §5b, Para. 10 the opportunity to replace an appointed liquidator is provided.

§5b, Para. 11, 12 and 14 are revoked.

§5c regulates the filing of an application for liquidation commenced during an ongoing execution procedure against the merchant. It is also provided that an

можността производство по несъстоятелност да се открие и за търговец по параграф 5, ал. 2. В този случай съдът по несъстоятелността разпорежда извършването на служебна пререгистрация.

В параграф 5г, ал. 2 се посочва, че фирмените дела на прекратените и служебно заличени еднолични търговци и клонове на чуждестранни търговци и кооперации се архивират и съхраняват в съответния съд по последната регистрация. Те се унищожават в предвидените срокове, но не по-рано от 1 януари 2017 г. – за едноличните търговци и клоновете на чуждестранните търговци, и не по-рано от 1 февруари 2022 г. – за непререгистрираните търговски дружества и кооперации по параграф 5, ал. 2. Ал. 3 се отменя, а ал. 4 и 5 се изменят по следния начин: търговските дружества и кооперациите с прекратена дейност, които към 31 януари 2017 г. не са пререгистрирани, се смятат за заличени. Когато за търговец по ал. 4 бъде открито имущество, лицата по параграф 5а, ал. 2 могат да подадат заявление за ликвидация и след този срок по реда на чл. 273, ал. 2 от Търговския закон, но не по-късно от 31 декември 2022 г.

Със ЗИДЗТР се правят съответни изменения в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и Гражданския процесуалния кодекс, а Наредбата по чл. 31 ЗТР се привежда в съответствие със ЗИДЗТР в едномесечен срок от влизането му в сила.

insolvency procedure may be initiated for a merchant under §5, Para. 2. In this case the bankruptcy court orders an ex officio re-registration.

According to §5d, Para. 2, the company files of terminated and ex officio cancelled sole traders and branches of foreign traders and cooperatives are archived and stored in the court of the last registration. They are destroyed within the terms provided, but not earlier than January 1, 2017 – for sole traders and branches of foreign traders, and not earlier than February 1, 2022 – for the non-reregistered companies and cooperatives under §5, Para. 2. §5d, Para. 3 is revoked, and §5d, Para. 4 and 5 are amended in the following way: the companies and cooperatives with terminated activity which as of January 31, 2017 are not re-registered, shall be considered cancelled. Where for a trader under §5d, Para. 4 any property is established, the persons under §5a, Para. 2 may file an application for liquidation even after the expiry of this term pursuant to Art. 273, Para. 2 of the Commercial Act, but not later than December 31, 2022.

With AASCRA relevant amendments have been also made in the Tax-Insurance Procedure Code and the Civil Procedure Code, and the Ordinance under Art. 31 of the Commercial Register Act is harmonized with AASCRA within 1 month after its entry into force.

Решение на Конституционния съд на Република България № 12 по Конституционно дело № 4 от 2012 г.

В Държавен вестник, брой 79 от 16 октомври 2012 г., беше обнародвано Решение № 12 от 2012 г. на Конституционния съд. Съдът беше сезиран от омбудсмана на Република България с искане за обявяване на противоконституционност на чл. 417, т. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), който регламентира издаването на заповед за изпълнение въз основа на документ или извлечение от счетоводни книги, установяващи вземания на държавните учреждения, общините и банките.

Според вносителя оспореният текст противоречи на чл. 19, ал. 2 от Конституцията, който предвижда законът да създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя.

Съдът реши, че оспореният чл. 417, т. 2 от ГПК не противоречи на Конституцията, поради което отхвърля искането за установяване на неговата противоконституционност. Основният мотив на съда е свързан с разбирането, че различната законова уредба, предвидена за събирането на вземанията на държавните и общинските учреждения по реда на заповедното производство, обективира диференцирания подход на законодателя в рамките на легитимната цел: защита на обществения интерес във връзка с изпълнението на публичните функции на държавните учреждения и общините. Постъпването на приходи в държавния или общинския бюджет по една ускорена и облекчена процедура гарантира нормалното функциониране на държавните учреждения и общините, и осъществяването на присъщите им публични функции. От гледна точка на конституционностъобразност това законодателно решение обезпечава постигането и гарантирането на финансовата стабилност на държавата и общините, осигуряваща цялостното спокойно развитие на стопанска дейност от всички частноправни субекти в конкурентна среда и в условията на свободна стопанска инициатива. Що се отнася до банките, съдът обосновава тяхното включване сред субектите по чл. 417, т. 2 от ГПК с евентуалните финансови затруднения на банките, които биха могли да възникнат вследствие натрупването на системно неизпълнявани задължения към тях и които застра-

Decision No 12 of the Constitutional Court of Republic of Bulgaria on Constitutional File No 4 from 2012

Decision No 12 of 2012 of the Constitutional Court was promulgated in the State Gazette (SG), issue 79 dated October 16, 2012. The Court was approached upon the request of the Ombudsman of the Republic of Bulgaria to declare the unconstitutionality of Art. 417, item 2 of the Civil Procedure Code (CPC), which regulates the issuance of writ of execution based upon a document or an extract from ledgers, which ascertain claims of state institutions, municipalities and banks.

According to the petitioner the challenged text violates Art. 19, Para 2 of the Constitution, which provides that law shall establish and ensure all citizens and legal entities equal legal conditions for economic activity by preventing abuse of monopoly and unfair competition and protecting consumers.

The Court ruled that the challenged Art. 417, item 2 of CPC is not in conflict with the Constitution, and therefore rejected the request to declare its unconstitutionality. The main motive of the Court is connected to the understanding that the different legal regulation provided for collection of claims of state and municipal institutions under warrant procedure, materializes the differentiated approach of the legislator within the legitimate purpose: to protect the public interest in connection with the execution of public functions of state institutions and municipalities. Receipt of revenue into the state or municipal budget by a rapid and simplified procedure ensures the proper functioning of state institutions and municipalities, and the implementation of their inherent public functions. With respect to constitutionality, this legislative solution provides achievement and assurance of the financial stability of the state and municipalities, which ensures complete undisturbed business development by all individuals in a competitive environment and in conditions of free enterprise. As for banks, the Court justifies their inclusion among the subjects of Art. 417, i. 2 of CPC with the possible financial difficulties of banks that could result from the accumulation of consistently unperformed obligations to them that threaten execution of payment transactions, customer service, and, in case of intension of these processes, rights of depositors, state economy, implementation of state and municipal budgets, leading to the occurrence

шават изпълнението на платежните операции, обслужването на клиентите, а при задълбочаването на подобни процеси – и правата на вложителите, икономиката на страната, изпълнението на държавния и общинските бюджети, водещи до настъпването и на други негативни обществени и социални последици. Ето защо съдът намира, че облекченото, бързо и ефективно провеждане на принудителното изпълнение в полза на визираните субекти е в интерес на цялото общество.

Решение на Конституционния съд на Република България № 13 по Конституционно дело № 6 от 2012 г.

В Държавен вестник, брой 82 от 26.10.2012 г., беше обнародвано Решение № 13 от 2012 г. на Конституционния съд. Съдът беше сезиран от 59 народни представители с искане за обявяване на противоконституционност на няколко разпоредби от действащия Закон за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество (ЗОПДНПИ). Сред тях са чл. 2, който предвижда производството по закона да се провежда независимо от административнонаказателното производство срещу проверяваното лице и/или свързаните с него лица, и чл. 24, ал. 3 и 4, съгласно които длъжностните лица са длъжни, когато им станат известни обстоятелствата по ал. 3 (придобиване на облага от административно нарушение на стойност над 150 000 лева, която не може да бъде отнета по друг ред) да сезират Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество („Комисията“), а при узнаване на същите обстоятелства, гражданите имат възможност да подават сигнали до нея.

Според вносителя оспорените текстове противоречат на конституционната защита на правото на собственост, неприкосновеността на частната собственост, правото на гражданите на личен живот и свободата и тайната на кореспонденцията и другите съобщения.

Съдът реши, че чл. 2 в частта “или административно-наказателното” и чл. 24, ал. 3 и 4 от ЗОПДНПИ, са противоконституционни като противоречащи на чл. 4, ал. 1 от Конституцията, установяващ принципа за правовата държава, както и на чл. 57, ал. 2 от Конституцията, който забранява злоупотреба с права, както и тяхното упражняване, ако то накърнява

of other public and social consequences. Therefore, the Court finds that a simplified, rapid and effective conduct of enforcement in favour of the subjects referred to above is in the interest of the whole society.

Decision No 13 of the Constitutional Court of Republic of Bulgaria on Constitutional File No 6 from 2012

Decision No 13 from 2012 of the Constitutional Court was promulgated in the State Gazette (SG), issue 82 dated October 26, 2012. The Court was approached upon the request of 59 members of the Parliament to declare the unconstitutionality of several provisions of the effective Illegal Assets Forfeiture Act (IAFA). Among them are Art. 2, which provides the procedure established by IAFA to be carried out independently from administrative penal procedure against the person inspected and/or its affiliates, and Art. 24, Para 3 and 4, according to which officials are obliged, when they become aware of the circumstances under Para 3 (acquisition of benefit by administrative violation to a value of over BGN 150,000, which cannot be expropriated by any other means), to approach the Commission for Forfeiture of Illegal Assets (“the Commission”). Citizens have the opportunity to address signals to the Commission, too, in case they become aware of the circumstances mentioned above.

According to the petitioner the challenged texts violate the constitutional protection of the ownership right, inviolability of private property, the citizens’ right of private life and the freedom and privacy of correspondence and other communications.

The Court ruled that Art. 2 in its part ‘or administrative penal’ and Art. 24, Para 3 and 4 of IAFA are unconstitutional as they are in conflict with Art. 4, Para 1 of the Constitution establishing the principle of rule of law, as well as with Art. 57, Para 2 of the Constitution, which prohibits abuse of rights and their exercise if it infringes rights or legitimate interests of others.

права или законни интереси на други.

Основните мотиви на съда са следните:

(1) Задължението за уведомление правилно е вменено на административнонаказващия орган, който разполага с всички данни по административната преписка, вкл. данни, че наказателното постановление е влязло в сила. Всички останали държавни и общински органи, освен че не разполагат с първичните данни от административната преписка, не са в състояние да преценят придобиването на облага, нейната пазарна стойност към момента на придобиването и несъществуването на възможност облагата да бъде отнета по друг ред, тъй като оспореният закон не съдържа легално определение на тези понятията.

(2) Още по-сериозно може да бъде накърнено конституционното право на собственост от ал. 4 на чл. 24 ЗОПДНПИ, която предвижда и гражданите, на които са станали известни обстоятелствата по ал. 3, да могат да уведомят за тях, при това директно, комисията. С посочените разпоредби се дава възможност на всички български граждани да сигнализират Комисията за действително извършени или предполагаеми административни нарушения, което може да превърне ЗОПДНПИ в инструмент за административен произвол чрез неоснователно образуване на проверки за установяване на значително несъответствие в имуществото на лица, за които се предполага, че са извършили тежки административни нарушения.

(3) Конституционният съд намира, че установеният в чл. 2 от закона принцип за независимо развитие на гражданската процедура по ЗОПДНПИ, съответства на законовата уредба относно нейното начало, провеждане и приключване, но само във връзка с наказателното производство. Предварителната проверка по повод на тежко административно нарушение може да започне само, когато е налице влязъл в сила акт на административнонаказващия орган, т.е. производството по установяване на административно нарушение и налагане на административно наказание трябва да е окончателно приключило.

The main motives of the Court are as follows:

(1) The obligation for notification is correctly imposed on the sanctioning administrative authority that has at its disposal all data in the administrative file, including evidence that the administrative penal ruling is enacted. All other state and municipal authorities not only do not have the primary data from the administrative records, but also are unable to assess the acquisition of benefit, its market value at the time of acquisition and the non-existence of possibility for expropriation of the benefit by other means, because the challenged act contains no legal definition of these terms.

(2) The constitutional ownership right may more seriously be violated by Para 4 of Art. 24 of IAFA which provides citizens with the opportunity to address signals directly to the Commission, in case they become aware of the circumstances under Para 3. These provisions allow all Bulgarian citizens to alert the Commission of actual or alleged administrative violations, which can turn IAFA into a tool for administrative arbitrariness by groundless initiation of examination for ascertainment of significant discrepancy in the property of persons who allegedly committed serious administrative violations.

(3) The Constitutional Court finds that the principle of independent development of the civil procedure under IAFA established in Art. 2 of the act, conforms with the legal regulations concerning its beginning, execution and completion, but only in connection with criminal proceedings. Preliminary examination in connection with a serious administrative violation shall be initiated only in the event that an act of sanctioning administrative authority is in force, i.e. the procedure for ascertainment of an administrative violation and imposition of an administrative penalty shall be permanently concluded.

**Тълкувателно решение № 2 от 23.10.2012 г. на
Върховния касационен съд**

Общо събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „Може ли да се възстанови на предишна работа работник или служител при дисциплинарно уволнение, извършено в срока на дадено предизвестие от него до работодателя за прекратяване на договора по чл. 326, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), ако заповедта за дисциплинарно уволнение е отменена, но междуременно е изтекъл срокът на предизвестieto?“

При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното: Изтичането на срока, включен в предизвестieto, води неизбежно до прекратяване на трудовото правоотношение. КТ не предвижда възможност включеният в предизвестieto срок бъде удължаван, спиран или прекъсван и същият продължава да тече дори когато работникът или служителят ползва годишен отпуск. В разпоредбата на чл. 326, ал. 4 КТ е посочен и моментът, от който започва да тече същият – от следващия ден на получаването му от работодателя, като предизвестieto може да бъде оттеглено без съгласие на работодателя най-късно до получаването му от последния, след което то обвързва работника или служителя и с изтичането на срока произвежда своето действие – трудовият договор се прекратява. След отмяната на дисциплинарното уволнение, при констатиране в хода на съдебния процес, че срокът на предизвестieto по чл. 326, ал. 1 КТ е изтекъл, възстановяване на работа на работника или служителя не може да бъде постановено, тъй като то предпоставя трудово правоотношение, което би съществувало, ако не беше незаконното уволнение, т.е. предявеният иск по чл. 344, ал. 2 КТ се явява неоснователен. Към момента на постановяване на решението не съществува материалното субективно преобразуващо право на възстановяване и със съдебно решение не може да се възстанови на предишна работа работник или служител при отмяна на дисциплинарно уволнение, извършено в срока на отправеното предизвестие от него до работодателя за прекратяване на договора по чл. 326, ал. 1 КТ, ако междуременно е изтекъл срокът на последното.

**Interpretative Decision No 2 of October 23, 2012
by the Supreme Court of Cassation**

The General Assembly of the Civil College of the Supreme Court of Cassation (GACC of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: ‘Is it lawful an employee to be reinstated in his/her former office after a disciplinary dismissal performed by the deadline of the employee’s notice to the employer for termination of the employment contract pursuant to Art. 326, Para 1 of the Labour Code (LC), in the event that the disciplinary dismissal order was revoked but in the meantime the notice period has expired?’

With regard to this issue, the GACC of SCC took into consideration the following: The expiration of the period included in the notice inevitably leads to termination of the employment contract. LC does not provide possibility the period stated in the notice to be extended, suspended or interrupted, and it is still running even when the employee is on annual leave. The provision of Art. 326, Para 4 of LC indicates the moment when the period starts – the next day after the notice is received by the employer, and the notice may be revoked without the consent of the employer no later than the latter receives it, whereupon it binds the employee and with the expiration of the period it takes effect – the employment contract is terminated. After revocation of the disciplinary dismissal, if during the trial it is found that the period of the notice pursuant to Art. 326, Para 1 of LC has expired, reinstatement of the employee cannot be enacted, since it sets as a prerequisite an employment contract in force, which would exist if there was no illegal dismissal, therefore a claim brought under Art. 344, Para 2 of LC shall be found to be ungrounded. At the time of enactment of the decision there is no substantive transformative subjective right for reinstatement and the decision cannot reinstate an employee in his/her former office in the event of revocation of the disciplinary dismissal performed by the deadline of the employee’s notice to the employer for termination of the employment contract pursuant to Art. 326, Para 1 of LC, if in the meantime the notice period has expired.

По изложените съображения ОСГК на ВКС отговори отрицателно на поставения за тълкуване въпрос.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.

Тълкувателно решение № 2 от 24.10.2012 г. на Върховния касационен съд

Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по следния въпрос: „Подлежат ли на обжалване по реда на чл. 274, ал. 1, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) определенията по чл. 282 от ГПК, с които Върховният касационен съд (ВКС) се произнася по искане на жалбоподателя за спиране изпълнението на въззивното решение?“ При отговора на поставения въпрос ОСГК на ВКС съобрази следното:

Постановените от състав на ВКС определения могат да бъдат обжалвани с частна жалба пред друг тричленен състав на същия съд при условията на чл. 274, ал. 1 от ГПК. Съгласно препращащата разпоредба на чл. 274, ал. 2 от ГПК, на обжалване с частна жалба подлежат само определенията, които преграждат по-нататъшното развитие на делото и определенията, изрично посочени в закона. Определенията по чл. 282 от ГПК, с които ВКС се произнася по искане на жалбоподателя за спиране на изпълнението на въззивното решение, не покриват хипотезите на чл. 274, ал. 1 от ГПК и поради това не подлежат на обжалване. Неприложим е редът за обжалване по чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК, тъй като определенията по чл. 282 ГПК не преграждат развитието на делото. Процесуалният закон не урежда изрично възможност за страните да подават частни жалби срещу посочената категория определения, поради което обжалването не може да бъде реализирано по реда на чл. 274, ал.1, т. 2 ГПК.

По изложените съображения ОСГК на ВКС постанови следното:

Определенията, с които Върховният касационен съд се произнася по искане на жалбоподателя за спиране изпълнението на въззивното решение, не подлежат на обжалване по реда на чл.274, ал.1, т.1 ГПК.

With a view to the above-mentioned the GACC of the SCC replied in the negative to the interpreted issue.

The decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.

Interpretative Decision No 2 of October 24, 2012 by the Supreme Court of Cassation

The General Assembly of the Civil College and the Commercial College of the Supreme Court of Cassation (GACCCC of SCC) adopted an interpretative decision on the following issue: “Are the rulings pursuant to Art. 282 of the Civil Procedure Code (CPC), by which the Supreme Court of Cassation (SCC) rules upon the applicant’s request for suspension of enforcement of the appellate decision, subject to appeal under Art. 274, Para 1, i. 1 of CPC?” With regard to this issue, the GACCCC of SCC took into consideration the following:

Ruling adopted by a panel of SCC may be appealed through a private complaint before another three-judge panel of the same court pursuant to Art. 274, Para 1 of CPC. According to the transmission provision of Art. 274, Para 2 of CPC, only rulings which obstruct the further development of the case and the rulings explicitly specified in the law are subject to appeal through a private complaint. Rulings under Art. 282 of CPC, which SCC rules upon the applicant’s request for suspension of enforcement of the appellate decision do not cover the purview of Art. 274, Para 1 of CPC and therefore are not subject to appeal. The procedure for appeal under Art. 274, Para 1, i. 1 of CPC is not applicable, as the rulings under Art. 282 of CPC do not obstruct the development of the case. The procedure law does not explicitly provide possibility for the parties to file private complaints against the specified category of rulings, and therefore appeal cannot be realized under Art. 274, Para 1, i. 2 of CPC.

With a view to the above-mentioned the GACCCC of the SCC adopted the following:

The rulings, by which the Supreme Court of Cassation rules upon the applicant’s request for suspension of enforcement of the appellate decision, are not subject to appeal under Art. 274, Para 1, i. 1 of CPC.

**Тълкувателно решение № 3 от 29.11.2012 г. и
Тълкувателно решение № 8 от 31.10.2012 г. на
Върховния касационен съд**

Общо събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие две тълкувателни решения по приложението на две отделни разпоредби на Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

При отговорите на поставените по отделните дела въпроси ОСГК на ВКС постанови следното:

1. На отмяна по реда на чл. 537, ал. 2 от ГПК подлежат само констативни нотариални актове, с които се удостоверява право на собственост върху недвижим имот, не и тези, удостоверяващи сделки, с които се прехвърля, изменя или прекратява вещно право върху недвижим имот.

2. При направено от жалбоподателя искане за спиране на изпълнението на въззивното решение относно вещни права по реда на чл. 282, ал. 2, т. 2 от ГПК, обжалваният интерес съответства на цената на иска, заявена с исковата молба, определена съгласно чл. 70, ал. 1 от ГПК. Размерът на дължимото обезпечение по чл. 282, ал. 2, т. 2 от ГПК се определя въз основа на данъчната оценка на имота, а ако няма такава – пазарната цена на вещното право, представени с исковата молба до първоинстанционния съд.

**Тълкувателно решение № 5 от 14.11.2012 г. на
Върховния касационен съд**

Общото събрание на Гражданска колегия и Търговска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по въпроси, свързани с възможността за упражняване на правото по чл. 124, ал. 4 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) по отношение на документ, който е бил представен по конкретно дело, но ищецът е пропуснал срока за оспорването му по реда на чл. 193, ал. 1 от ГПК.

**Interpretative Decision No 3 of November 29, 2012
& Interpretative Decision No 8 of October 31, 2012
by the Supreme Court of Cassation**

The General Assembly of the Civil College of the Supreme Court of Cassation (GACC of SCC) adopted two interpretative decisions on the implementation of two separate provisions of the Civil Procedure Code (CPC).

With regard to those issues GACC of SCC adopted the following:

1. Only notary deeds that ascertain ownership right over real estate are subject to revocation pursuant to Art. 537, Para 2 of CPC. The same provision does not apply to notary deeds that certify transactions which transfer, alter or terminate real property rights.

2. Where an applicant has made a request for suspension of the enforcement of an appellate decision concerning property rights under Art. 282, Para 2, i. 2 of the CPC, the interest which is subject to appeal corresponds to the value of the claim, filed with the statement of claim, determined in accordance with Art. 70, Para 1 of CPC. The amount of the security due pursuant to Art. 282, Para 2, i. 2 of CPC shall be determined upon the tax value of the property, and if none: upon the market value of the property right, specified in the statement of claim before the court of the first instance.

**Interpretative Decision No 5 of November 14,
2012 by the Supreme Court of Cassation**

The General Meeting of the Civil Board and the Commercial Board of the Supreme Court of Cassation (GMCCB of SCC) adopted an interpretative decision on issues related to the possibility of exercising the right under Art. 124, Para 4 of the Civil Procedure Code (CPC) with respect to a document that has been provided in a particular case, but the claimant missed the deadline for appealing it pursuant to Art. 193, Para 1 of CPC.

По-специално, Общото събрание на гражданската и търговската колегии на Върховния касационен съд е сезирано за произнасяне по три отделни въпроса, свързани с посоченото по-горе процесуално право. Конкретните разрешения, които ВКС прие, са:

1. Недопустим е иск за установяване на неистинност на документ по чл. 124, ал. 4, изр. 1 ГПК, ако ищецът извежда правния си интерес от възможността да се позове на влязлото в сила решение по установителния иск в производството по висящ исков процес, в който документът е бил представен, но ищецът е пропуснал срока за оспорването му по чл. 193, ал. 1 ГПК.

2. Предявяването на иска по чл. 124, ал. 4, изр. 1 ГПК в посочената хипотеза не представлява основание по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК за спиране на производството по делото, по което документът е бил представен.

3. Недопустим е иск за установяване на неистинност на документ по чл. 124, ал. 4, изр. 1 ГПК, ако ищецът извежда правния си интерес от възможността да ползва съдебното решение по установителния иск като основание за отмяна по чл. 303, ал. 1, т. 2 ГПК на влязлото в сила решение по делото, по което документът е бил представен, но ищецът е пропуснал срока за оспорването му по чл. 193, ал. 1 ГПК.

Тълкувателно решение № 4 от 17.12.2012 г. на Върховния касационен съд

Общо събрание на Гражданска колегия на Върховния касационен съд (ОСГК на ВКС) прие тълкувателно решение по въпроси, свързани с придобивната давност по смисъла на чл. 79 от Закона за собствеността (ЗС).

ОСГК на ВКС е сезирано за произнасяне по три отделни въпроса, свързани с посоченото материално право, като конкретните разрешения, които ВКС прие, са следните:

1. При приложението на чл. 120 от Закона за задълженията и договорите, позоваването на давността пред орган, сезиран за защита на субективно право чрез предявяване на иск за собственост, възражение срещу предявен иск за собственост или снабдяване

In particular, the General Meeting of the Civil and Commercial Boards of the Supreme Court of Cassation was referred to for resolution on three individual issues related to the aforesaid procedural right. The specific decisions adopted by SCC are as follows:

1. A claim for ascertaining the inauthenticity of a document under Art. 124, Para 4, sentence 1 of CPC is inadmissible if the claimant's legal interest is drawn on the possibility to refer to an effective decision on the claim of ascertainment in the pending claim proceedings, where the document has been presented, but the claimant has missed the deadline for appealing it pursuant to Art. 193, Para 1 of CPC.

2. The claiming under Art. 124, Para. 4, sentence 1 of CPC in the aforesaid hypothesis does not provide grounds pursuant to Art. 229, Para 1, item 4 of CPC for termination of the proceedings of the case in which the document has been presented.

3. A claim for ascertaining the inauthenticity of a document under Art. 124, Para 4, sentence 1 of the CPC is inadmissible if the claimant's legal interest is drawn on the possibility to use the court decision on the claim of ascertainment as the grounds for revocation under Art. 303, Para 1, item 2 CPC of the enforced decision on the case in which the document has been presented, but the claimant has missed the deadline for appealing it under Art. 193, Para 1 of CPC.

Interpretative Decision No 4 of December 17, 2012 by the Supreme Court of Cassation

The General Assembly of the Civil College of the Supreme Court of Cassation (GACC of SCC) adopted an interpretative decision on issues related to the acquisitive prescription within the meaning of Art. 79 of Property Act (PA).

GACC of SCC was referred to for resolution on three individual issues related to the aforesaid substantive right, and the specific decisions adopted by SCC are as follows:

1. On application of Art. 120 of the Obligations and Contracts Act, the reference to prescription made before the authority approached for protection of a subjective right by claiming ownership, by objection to an ownership claim or by obtaining a notary

с констативен нотариален акт по чл. 587 от Гражданския процесуален кодекс, касае хипотезите на придобивна давност.

2. Позоваването не е елемент от фактическия състав на придобивното основание по чл. 79 ЗС, а процесуално средство за защита на материалноправните последици на давността, зачитани към момента на изтичане на законовия срок.

3. Възможно е да бъде придобито право на собственост на недвижим имот, на основание чл.79 ЗС от лице, което не се е позовало на давността преди смъртта си и неговите права да се признаят на неговите наследници в съдебен процес по спор за собственост.

Решението е подписано с особено мнение от част от съдиите.

act for ascertainment under Art. 587 of the Civil Procedure Code, concerns the provisions of acquisitive prescription.

2. Reference to prescription is not a constituent element of the acquisitive ground under Art. 79 of PA, but a procedural instrument for protection of the substantive consequence of the acquisitive prescription, respected by the moment of expiry of the legal time period.

3. Ownership right over real estate may be acquired pursuant to Art. 79 of PA by a person who has not referred to acquisitive prescription before his death and his rights may be recognized to his heirs during litigation upon a dispute over ownership.

The decision has been signed with dissenting opinion by some of the judges.

Законосъобразност на защитата срещу спам

Радослав Маринков
Адв. Десислава Кръстева
Димитров, Петров и Ко.

От стр. 1

Бързите темпове на развитие на информационните технологии обуславят проблематиката, свързана със законосъобразността и правната регламентация на отделните правни механизми за защита срещу отрицателни явления, породени от или свързани с въпросните технологии. Известен факт е, че скоростта, с която се развиват и натрупват нововъведения в информационните технологии е с много по-голям интензитет от тази в законодателството, което следва да регулира функционирането им. По този начин се поставя проблемът относно това доколко съвременната законова уредба предоставя адекватни, значими и надеждни средства за защита срещу негативни явления, възникнали вследствие на бързите темпове на развитие и усъвършенстване на информационните технологии.

В настоящия брой на дайджеста ще разгледаме по-конкретно въпроса за различните видове защита срещу спам и тяхната законосъобразност. Преди обаче да разгледаме в детайли механизмите, които българското законодателство предлага за защита, е необходимо да изясним смисъла на понятието „спам“. Спамът представлява негативно явление, включващо използването на среда за електронни комуникации за масово изпращане на нежелани съобщения до потребителите на различни дигитални услуги. На практика „спам“ е жаргонен термин, приет за описание на нежелани съобщения, получени чрез електронна поща. Макар да съществува от много години, в последно време спамът добива огромни размери и поставя сериозни затруднения при воденето на електронна кореспонденция. Потребителите изпитват неудобства да намерят и боравят с желаната от тях комуникация при наличието на голям брой непоискани съобщения. Рискът от изтриване на важно за тях съобщение при изтриването на многобройни спам съобщения и загубата на време при селектирането и диференцирането на желаната от нежеланата кореспонденция са само част от проблемите, с които потребителите се сблъскват ежедневно поради наличието на спам. Освен това този термин вече отдавна е надхвърлил

Lawfulness of Spam Protection

Radoslav Marinkov
Desislava Krusteva, Senior Associate
Dimitrov, Petrov & Co.

From page 1

The rapid development of information technologies determine issues related to the lawfulness and legal regulation of various legal mechanisms for protection against negative phenomena arising from or related to these technologies. It is a known fact that the speed of development and innovations in information technologies is much more intense than in the legislation created to regulate their functioning. This raises the issue of how adequately the modern legal framework provides relevant, effective and reliable means for protection against negative phenomena occurring due to the rapid speed of development and improvement of information technology.

In this issue of the e-digest we will examine more specifically problems regarding the different types of protection against spam and their lawfulness according to Bulgarian legal framework. However, before we discuss in detail the mechanisms that Bulgarian legislation provides for protection, it is necessary to clarify the meaning of the term „spam“. Spam is a negative phenomenon related to the use of electronic communications for mass sending of unsolicited messages to users of different digital services. „Spam“ is actually a slang term adopted to describe unsolicited messages received by e-mail. Although it has existed for many years, recently spam accumulates enormous proportions, causing serious difficulties in conducting e-mail correspondence. Consumers experience inconveniences to find and operate with their expected communication because of the large number of unsolicited messages. The risk of deleting an important message in the process of deleting multiple spam messages or the waste of time for selection and differentiation between junk mail and solicited mail are only some of the problems that consumers face every day due to spam. Moreover, this term has long exceeded the dimensions of just e-mail spam. Spam exists in other forms, using various means of electronic communication, such as instant messaging, search

измеренията само на нежелани съобщения, получавани при използване на електронна поща. Спамът съществува и под други форми, използвайки различни средства за електронна комуникация като моментни съобщения (“instant messaging”), търсачки, уеблогове, ICQ, IRC, SMS, Skype, Facebook и други. Спамът, разпространяван чрез услугите за моментни съобщения, е по-известен като *spim*. Според различни източници през 2010 година между 89 и 94 процента от общия брой на съобщенията, изпратени чрез електронна поща, са били спам¹.

Мащабите на спама като отрицателно явление обуславят законодателството в България, а и в много други страни, да предвиди адекватни средства за защита срещу него. Важно е още в началото на настоящата статия да се направи уточнение, че българското законодателство не употребява понятието „спам“, като вместо това въвежда понятието „непоискани търговски съобщения“. Легална дефиниция на този термин съгласно българското законодателство съществува в Закона за електронната търговия (ЗЕТ), от чиито чл. 5 и чл. 6 става ясно, че като непоискани търговски съобщения се характеризират рекламни или други съобщения, представящи пряко или косвено стоките, услугите или репутацията на лице, извършващо търговска или занаятчийска дейност или упражняващо регулирана професия, които биват изпращани без предварителното съгласие на получателя. Следва да се посочи, че тази дефиниция не включва всички видове непоискани съобщения, които обичайно се характеризират като „спам“. В нея не се включват непоискани съобщения, изпращани с цел измама, неправомерно получаване на лични данни, разпространяване на вируси, верижни писма и др., които не отговарят на всички описани в чл. 5, ал. 1 от ЗЕТ характеристики. Такива съобщения, според конкретния вид информация, която се съдържа в тях, и конкретните цели и резултати от тяхното изпращане, биха могли да бъдат подчинени на различен режим, но във всеки случай правилата на ЗЕТ относно непоисканите търговски съобщения не биха се отнасяли за тях. Освен посочените разпоредби на ЗЕТ релевантни за настоящата тема са и други текстове от българското законодателство, включително чл. 261 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), както и някои текстове от Закона за защита на потребителя (ЗЗП).

engines, weblogs, ICQ, IRC, SMS, Skype, Facebook and others. Spam distributed through instant messaging services is known as *spim*. According to various sources, in 2010 between 89 and 94 percent of the total number of messages sent through e-mail was spam.

The scale of such a negative phenomenon as spam requires that the legislation in Bulgaria, but also in many other countries, provide adequate means of protection against it. It is important first to note that Bulgarian law does not use the term „spam“, but instead introduces the term „unsolicited commercial communications“. Legal definition of that term under Bulgarian law exists in the Electronic Commerce Act (ECA), and Art. 5 and Art. 6 thereof characterise as unsolicited commercial communications those communications which are designed to promote, either directly or indirectly, the goods, services or image of any person pursuing a commercial or craft activity, or exercising a regulated profession and are sent without the prior consent of the recipient. It should be noted that this definition does not include all types of unsolicited messages which are usually characterized as „spam.“ It does not include unsolicited messages sent for the purpose of fraud, unlawful obtaining of personal data, dissemination of viruses, chain letters, etc. which do not meet all specifications listed in Art. 5, Para. 1 of ECA. These messages, according to the type of information contained and the targets and results of their sending, may be subject to a different regime of regulation, but in any case the rules of ECA on unsolicited commercial communications would not apply to them. Besides the aforesaid provisions of ECA, relevant to this topic are also other provisions of the Bulgarian legislation, including Art. 261 of the Electronic Communications Act and certain provisions of the Consumer Protection Act (CPA).

¹ Източник: <http://bg.wikipedia.org/wiki/Spam>; Source: <http://bg.wikipedia.org/wiki/Spam>

С оглед на проблема, поставен в заглавието на темата, би било най-удачно да разгледаме какви са възможностите за защита срещу непоискани търговски съобщения. Доколкото най-разпространената на практика форма на непоискани търговски съобщения са електронни съобщения, разпространявани чрез използване на електронна поща, ще бъдат разгледани основно този вид съобщения. Вниманието ще бъде обърнато и на непоисканите търговски съобщения, предавани чрез автоматизирани телефонни обаждания, SMS, instant messaging и др.

Когато става дума за методи и механизми на защита срещу спам, то следва да бъде направена една особено важна уговорка. Съгласно българското законодателство режимите на защита за физически и юридически лица са различни и биват подчинени на отделни правни принципи. Изпращането на непоискани търговски съобщения до физически лица по правило е забранено, а изпращането на такива до юридически лица по правило може да бъде осъществявано свободно, освен в определени случаи. Ето защо следва да разгледаме отделните законови механизми за защита от непоискани търговски съобщения както за физически, така и за юридически лица.

На първо място съществува т. нар. забранителен режим, известен още като „opt-in“ режим. При него основна характеристика е, че не се разрешава изпращането на непоискани електронни съобщения. Единствено тези адресати, които изрично и предварително са изразили своето съгласие за това, могат да получат непоискано електронно съобщение. Съгласието трябва да бъде изразено конкретно за получаване на съобщения от определено лице или определена група лица – изпращачи. Даденото в определен случай съгласие не може да се тълкува като принципно съгласие за получаване на всякакви непоискани търговски съобщения от всякакви източници. В случай че конкретен адресат въпреки изразеното съгласие прецени, че вече не желае да получава непоискани търговски съобщения, той може едностранно да оттегли даденото съгласие.

Законодателството в България предвижда такъв тип забранителен режим относно непоисканите електронни съобщения да бъде прилаган спрямо комуникацията, осъществявана към физически лица – потребители. Терминът „потребител“ е легален и е дефиниран в § 13, т. 1 от Допълнителните разпо-

In order to review the problem posed in the title of the article, it would be most appropriate to focus on the possibilities for protection against unsolicited commercial communications. With a view to the fact that the most common form of distribution of unsolicited commercial communications is via e-mail, this kind of messages will be mainly reviewed. Unsolicited commercial communications transmitted via automated phone calls, SMS, instant messaging, etc. will be also examined.

As regards the methods and mechanisms of protection against spam, a clarification is crucially needed. Under Bulgarian law, the regimes of protection against unsolicited commercial communications for individuals and legal entities are different, and are subject to different legal principles. Sending unsolicited commercial communications to individuals is generally prohibited, and sending such to legal entities generally may be carried out freely, except in certain cases. Therefore, the different legal mechanisms for protection against unsolicited commercial communications for both natural persons and legal entities will be reviewed.

First, the so-called restrictive regime exists, also known as „opt-in“ mode. The main feature of this regime is that the sending of unsolicited e-mails is strictly prohibited. Only those recipients who have expressly stated their prior consent may receive an unsolicited email message. Consent should be given specifically with respect to receiving messages from a particular person or a certain group of people – senders. The consent given in a particular case may not be construed as a general consent to receive any unsolicited commercial communications from all sources. If a specific recipient, despite his/her express consent to receive such e-mails, at certain time determines that he/she no longer wishes to receive unsolicited commercial communications, the recipient can unilaterally withdraw his/her consent.

The Bulgarian legislation provides for such type of restrictive regime on unsolicited electronic messages to be applied to communications addressed to individuals – users. The term „consumer“ is legal and defined in § 13, item 1 of the Additional Provisions of the Consumer Protection Act (CPA) as “every natural

редби на Закона за защита на потребителите (ЗЗП) като „всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност”.

Причините за това са изключително логични и следват основни правни принципи. От една страна се цели ограничаване на възможностите за злоупотреби спрямо потребители, които притежават основна компютърна грамотност и лесно могат да бъдат подведени при вида на атрактивни търговски съобщения, адресирани до тях. От друга страна, за да не води това ограничаване до цензура и вмешателство в конституционно гарантираните свобода и неприкосновеност на кореспонденцията, възможността за получаване на такъв тип съобщения не трябва да бъде напълно ограничавана, а само да бъде поставена в зависимост от изричното предварително съгласие на съответното физическо лице.

Практическото приложение на забранителния режим се урежда от няколко текста в отделни нормативни актове. Основният от тях е чл. 6, ал. 4 от ЗЕТ, който предвижда забрана за изпращането на непоискани търговски съобщения на потребители без предварителното им съгласие. Допълнителна уредба на opt-in режима се предвижда и в чл. 49 от ЗЗП, съгласно който предварителното съгласие на потребителя се изисква за използване от страна на търговеца на следните технически средства за комуникация: автоматизирана система за позвъняване без човешка намеса; факс; електронна поща. Средствата за комуникация от разстояние, различни от изброените, които дават възможност за осъществяване на индивидуална комуникация, се използват от търговеца, когато потребителят не е заявил изрично своето несъгласие за ползването им. По този начин ЗЕТ и ЗЗП, налагайки забранителния режим спрямо непоисканите търговски съобщения, предоставят на физическите лица защита от спам, имаща превантивен характер. ЗЕТ предвижда и санкция за нарушителите на разпоредбата на чл. 6, ал. 1, ал. 3 и ал. 4, а именно глоба от 250 до 1 500 лева, ако деянието не представлява престъпление, и от 500 до 2 500 лева при повторно нарушение. Ако нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, санкцията е дори по-тежка, като се предвижда имуществена санкция в размер от 500 до 2 000 лева, а при повторно нарушение – от 1 000 до 4 000 лева.

person who acquires goods or uses services which are not designated for carrying out any commercial or professional activity, and every natural person who, as a party to a contract under this law, acts beyond the range of his/her commercial or professional activity.”

The reasons for the existence of this “opt-in” mode are very logical and follow main legal principles. On the one hand, the aim is to limit the risk for users who have basic computer skills and can easily be misled by the look of attractive commercial messages addressed to them. On the other hand, to avoid such limitation that leads to censorship and interference in the constitutionally guaranteed freedom and privacy of correspondence, the possibility of receiving this kind of messages should not be completely restricted, but should be subject to the explicit prior consent of the individual concerned.

The practical application of the restrictive regime is governed by several texts in separate regulations. The main one is Art. 6, Para. 4 of ECA, prohibiting the sending of unsolicited commercial communications to consumers without their prior consent. According to the additional regulation of the opt-in regime provided for in Art. 49 of the Consumer Protection Act, the consumer’s prior consent is required for use by the merchant of the following technical means of communication: automated system for calling without human intervention, fax, electronic mail. Means of communication at a distance, other than those listed, providing the opportunity to realise individual communication, shall be used by the merchant if the consumer has not explicitly declared his/her disagreement with their use. Thus, ECA and CPA, imposing the restrictive regime against unsolicited commercial communications, provide individuals with preventive protection from spam. ECA provides for a sanction for violations of the provisions of Art. 6, Para. 1, Para. 3 and Para. 4, namely a fine of 250 BGN (Bulgarian leva) to 1,500 BGN if the act does not constitute a crime, and from 500 BGN to 2,500 BGN – in case of a repeated violation. If the offender is a legal entity or a sole trader, the sanction is even more severe – from 500 BGN to 2,000 BGN, and for a repeated violation – from 1,000 BGN to 4,000 BGN.

Един от проблематичните моменти, свързан с практическото приложение на закона и произтичащ от глобализацията и развитието на информационните технологии, е свързан с факта, че горепосочените санкции трудно биха могли да бъдат наложени на лице, намиращо се извън българска юрисдикция, а огромен процент от непоисканите съобщения произхожда от държави, нямащи никаква или имащи различна от българската нормативна уредба за защита от такива съобщения. В същото време отворен за дискусия е друг проблем, произтичащ от формулировката на чл. 6 от ЗЕТ. Посоченият текст разделя възможните видове получатели на непоискани съобщения на юридически лица и потребители, при което остава неясно какви правила следва да се прилагат за онези получатели, които не са юридически лица, нито отговарят на цитираната по-горе дефиниция на „потребител“ по смисъла на ЗЗП, например едноличните търговци. Тази проблематика може да бъде отчетена като своеобразен минус на формулировката, даваща защита на физическите лица от непоискани електронни съобщения по ЗЕТ. Не на последно място, практически проблеми биха могли да възникнат и при определяне на това дали конкретен адрес на електронна пощенска кутия се използва от едно физическо лице в качеството му на потребител или от името на юридическо лице.

На второ място, съгласно разпоредбите на ЗЕТ и ЗЕС съществува т. нар. свободен режим, известен още като „opt-out“ режим. Българското законодателство предвижда прилагане на този режим спрямо адресати – юридически лица. По своята същност този режим предоставя възможност непоискани електронни съобщения да бъдат изпращани до определени адресати без тяхното предварително знание и одобрение. В същото време чл. 6, ал. 2 от ЗЕТ предвижда създаване на електронен регистър към Комисията за защита на потребителите (КЗП), в който се вписват всички юридически лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения. С чл. 6, ал. 3 ЗЕТ забранява изпращането на спам до всички адреси, които са вписани в този регистър. По този начин наред със съществуващата обща възможност за свободно изпращане на непоискани търговски съобщения до юридически лица, се осигурява възможност за онези от тях, които не желаят да получават такива да го заявят общо по отношение на всички потенциални изпращачи, вместо поотделно за всеки от тях. Горепосочените санкции, приложими за случаите на изпращане на

One of the problematic points related to the practical application of the law ensues from the globalisation and development of information technologies and is connected with the fact that the above mentioned sanctions could hardly be imposed on a person/entity located outside the Bulgarian jurisdiction, while a huge percentage of unsolicited messages originate from countries having no such regulation or a regulation for protection against such messages differing from the Bulgarian one. At the same time, open to debate is another problem arising from the wording of Art. 6 of the ECA. The text of Art. 6 of the ECA distinguishes between users and legal entities as the possible types of recipients of unsolicited messages. Yet it remains unclear what rules should apply to those recipients who are neither legal entities nor comply with the above mentioned definition of a „consumer“ under the Consumer Protection Act, such as sole traders. This problem could be considered a kind of a shortcoming of the wording given in ECA to protect natural persons from unsolicited electronic messages. Last but not least, practical problems may arise in determining whether a particular e-mail account is used by an individual as a consumer or on behalf of a legal entity.

Second, according to ECA and Electronic Communications Act, the so called free regime exists, also known as the „opt-out“ mode. The Bulgarian legislation provides for the application of this free regime with respect to recipients which are legal entities. In its essence, this regime allows unsolicited e-mails to be sent to certain recipients without their prior knowledge and approval. At the same time, Art. 6, Para. 2 of ECA provides for the creation of an electronic register at the Consumer Protection Commission (CPC), which shall include entries of all legal entities that do not wish to receive unsolicited commercial communications. Art. 6, Para. 3 of ECA prohibits the sending of spam to all addresses entered in this register. Thus, in addition to the existing general option for free sending of unsolicited commercial communications to legal entities, ECA provides an opportunity for legal entities which do not wish to receive such messages to declare it with respect to all potential senders, rather than separately with respect to each and every one of them. The above mentioned sanctions, applicable in case of sending unsolicited commercial communications to consumers without their prior consent, shall apply to persons

непоискани търговски съобщения до потребители без тяхното предварително съгласие, се прилагат и спрямо лица, които изпращат непоискани търговски съобщения на адресати, включени в регистъра към КЗП.

Освен наличието на двата режима на регулация спрямо непоисканите търговски съобщения ЗЕТ и ЗЕС съдържат и други правила, осигуряващи защита срещу получаване на непоискани търговски съобщения. От особена важност е разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЕТ, предвиждаща, че който изпраща непоискани търговски съобщения по електронната поща без предварително съгласие на получателя е длъжен да осигури ясното и недвусмислено разпознаване на търговското съобщение като непоискано още с постъпването му при получателя. Анализът на тази норма разкрива, че законодателят цели да даде основна защита на потребителите на електронни пощи, независимо от това дали спрямо тях се прилага opt-in или opt-out режим. Всяко непоискано търговско съобщение трябва да бъде обозначено като такова още при навлизането му в информационната среда на получателя. По този начин се ограничава възможността непоисканите търговски съобщения да бъдат използвани като средство за разпространение на вируси или заблуждаващи практики относно адресатите си. Те ясно могат да видят, без дори да се налага да прочитат в детайли електронното съобщение, че то се характеризира като непоискано, след което могат директно да предприемат мерки по изтриването му, ако не желаят да го четат.

Съгласно чл. 261 от ЗЕС автоматизирани телефонни повиквания, съобщения или електронна поща за целите на директния маркетинг се позволяват само при предварително получено съгласие на потребителя. Съгласието може да бъде оттеглено по всяко време. ЗЕС допуска само две изключения от тази разпоредба – когато изпращачът е получил данните за контакт в контекста на търговска сделка или при предоставяне на услуга на своите клиенти и когато съобщението се изпраща за целите на директния маркетинг и реклама на собствени услуги на предприятието. В чл. 261, ал. 3 ЗЕС се предвижда, че във всички случаи, когато не е получено предварително съгласие, всяко лице, което изпраща съобщение за маркетингови цели, трябва да даде възможност на всеки получател да изразява несъгласие с бъдещото получаване на подобни съобщения. Това е т. нар. процедура по “unsubscribe” или отказване от

sending unsolicited commercial communications to recipients listed in the CPC Register.

Apart from the two regulatory regimes for unsolicited commercial communications, the ECA and the Electronic Communications Act contain other rules providing protection against receiving of unsolicited commercial communications. Of exceptional importance is the rule under Art. 6, Para. 1 of ECA providing that senders of unsolicited commercial communications by e-mail without the prior consent of the recipient are obliged to ensure that the messages are clearly and unambiguously identifiable as unsolicited as soon as they are received by the recipient. The analysis of this regulation shows that the legislator aims at providing basic protection of e-mail users, regardless of whether the opt-in or opt-out regime applies to them. Every unsolicited commercial communication has to be denoted as such at the moment of its entering the information system of the recipient. This limits the possibility for unsolicited commercial communications to be used as a means for distributing viruses or misleading practices with respect to their addressees. The latter can easily see, without even having to read the electronic message in detail, that it is unsolicited and they can directly undertake its deletion, if they are unwilling to read it.

According to Art. 261 of the Electronic Communications Act, automated telephone calls, communications or emails for direct marketing purposes are allowed subject to the prior consent of the consumer. The consent may be withdrawn at any moment. The Electronic Communications Act allows for only two exceptions to this regulation – where the sender has received the contact data in the context of a commercial transaction or upon provision of a service to its clients, and where the message is sent for the purposes of direct marketing and advertising of the services provided by the respective undertaking. Art. 261, Para. 3 of the Electronic Communications Act provides that in all cases where prior consent has not been received any person sending a marketing message should provide each recipient with the opportunity to express disagreement with future receiving of such messages. This is the so-called “unsubscribe” procedure

получаване на последващи съобщения от същия изпращач. Законът урежда тази процедура като задължение на изпращача да осигури възможност на получателя да изрази нежелание да получава повече подобни съобщения. В повечето случаи това става чрез линк, поставен в края на съобщението, който отвежда получателя до предварително създадена платформа за отписване. За да гарантира допълнително правата на потребителите, с чл. 261, ал. 4 и ал. 5 ЗЕС задължава изпращачите на непоискани електронни съобщения да се съобразяват с отказите, получени от потребители при процедура по “unsubscribe”. В същото време законът създава задължение за изпращача да изпраща подобни непоискани съобщения от валиден електронен адрес, който може да бъде идентифициран. Това изискване е създадено с оглед на възможността потребителите винаги да могат да изпращат откази от получаване на подобни съобщения и тези откази да достигат до реалната информационна среда, която изпращачът използва. По този начин се осигурява възможност за осъществяване на двустранна комуникация, която да улесни получателите при изразяване на желанието им за отказ.

В края на тази статия ще разгледаме и определени механизми за защита от получаване на непоискани търговски съобщения и други видове съобщения, попадащи под по-общото понятие „спам”, които не са пряко уредени в законодателството на Република България, но активно се прилагат на практика. Възникването и използването на такива механизми е нормален процес с оглед развитието на информационните технологии, но поставя въпроса дали тези средства се нуждаят от конкретна уредба или могат да функционират законосъобразно и при сегашните разпоредби.

Основни механизми за защита от получаване на нежелани съобщения, които се използват както от доставчиците на услугата „електронна поща”, така и от самите ползватели, са т. нар. „спам филтри“ и „черни листи“. Други такива средства са блокирането на съобщения по определени технически характеристики, блокиране на съобщения, изпращани от сървъри, които имат само име (без IP адрес) и др. По своята същност това са софтуерни технологии, които на базата на определени критерии и различни по вид изчислителни алгоритми, определят дали едно съобщение може да се третира като непоискано или не.

or declining the receiving of future messages from the same sender. The law regulates this procedure as an obligation for the sender to provide the recipient with a possibility to express his/her disagreement with receiving of such messages in the future. In most cases this is achieved via an electronic link at the end of the message leading the recipient to an unsubscribe platform created in advance. In order to additionally guarantee the rights of consumers, with Art. 261, Para. 4 and Para. 5 the Electronic Communications Act obliges senders of unsolicited electronic communications to comply with the refusals received from consumers through an “unsubscribe” procedure. At the same time, the law provides an obligation for senders to send such unsolicited communications from a valid identifiable electronic address. This requirement is created with a view to the possibility for consumers to be always able to send refusals for receiving such communications and these refusals to reach the operating information system used by the sender. This ensures the possibility of carrying out a two-sided communication, thus facilitating recipients at expressing their refusal.

Finally, we will examine certain mechanisms for protection from receiving unsolicited commercial communications and other types of communications falling within the scope of the general term “spam” which are not directly regulated in the legislation of the Republic of Bulgaria, but are actively used in practice. The arising and use of such mechanisms is a normal process with view to the development of information technologies, but it also raises the question of whether these means require specific regulation or may function lawfully under the existing rules.

The main mechanisms for protection from receiving of unsolicited communications which are used both by e-mail service providers and by users are the so-called “spam filters” and “black lists”. Other such means are: the blocking of messages with certain technical features, the blocking of messages sent from servers which have only a name (and no IP address) and others. In their essence, these are software technologies which, based on certain criteria and different calculation algorithms, determine whether a particular communication may be treated as unsolicited or not.

Спам филтрите са сред най-разпространените от посочените технологии. Съществува възможност самият потребител да инсталира такъв тип софтуер и персонално да го конфигурира. В този случай потребителят сам извършва действия, засягащи и ограничаващи неговата лична кореспонденция, което естествено не противоречи по никакъв начин на закона. Друга възможност е такива филтри бъдат поставени от доставчика на услугата „електронна поща“. В този случай, преди дадено съобщение да достигне до информационната среда на ползвателя на електронната поща, то бива проверявано от предварително създадена за тази цел софтуерна програма. Проверката би могла да се базира на различни критерии, като един от разпространените критерии е наличието на определени ключови думи в съдържанието на съобщението. На база на изчисленията, направени от тази програма, съответното съобщение бива третирано като непоискано електронно съобщение или като обикновено съобщение. Ако бъде идентифицирано като непоискано, то бива изтрито или поставено в специална секция „спам“, отделена от обикновените съобщения, с които ползвателят на пощата борави.

„Черните листи“ представляват списъци с IP адреси, за които е установено, че са източник на непоискани съобщения. Те се използват за целите на ограничаване на броя на достигащите до потребителите непоискани съобщения. В тези случаи софтуерната проверка се ограничава до сравняване на IP адреса, от който е изпратено съобщението, с IP адресите в списъка, без да се анализира съдържанието на съобщението. В случай че се окаже, че дадено съобщение изхожда от включен в „черна листа“ адрес, то се спираща, изтрива или бива поставено в „спам“ секцията на съответната електронна пощенска кутия. Недостатък на това средство за защита представлява фактът, че IP адресите се фалшифицират и прикриват сравнително лесно, което намалява ефективността на предпазването.

Плюсовете на използването на посочените механизми са безспорни. По този начин значително се ограничава броят на непоисканите съобщения, които достигат до ползвателите на електронни услуги. В същото време се създава риск да не бъдат получени и някои желани от потребителите съобщения. По-важният въпрос, който възниква е, че при из-

Spam filters are among the most widespread of the said technologies. There is a possibility that the user installs this type of software and configures it personally. In this case, the user himself performs actions affecting and restricting his personal correspondence, which of course does not contradict the law in any way. Another possibility is that the e-mail service provider installs such filters. In this case, before a certain message reaches the information system of the e-mail user, it is checked by a software programme created for this particular purpose. The check-up may be based on different criteria, one of the widespread criteria being the presence of certain keywords in the content of the message. On the basis of calculations performed by this programme, the respective message is treated either as an unsolicited electronic communication, or as an ordinary communication. If it is identified as unsolicited, it is deleted or placed in a special section “spam”, separated from the ordinary messages used by the e-mail user.

“Black lists” are lists of IP addresses established to be the source of unsolicited communications. They are used for the purposes of limiting the number of unsolicited communications reaching consumers. In these cases, the software check-up is limited to comparing the IP address from which the message is sent with the IP addresses in the list, without analyzing the content of the message. If it proves that a particular message is sent from an address enlisted in a “black list”, it is blocked, deleted or put in the “spam” section of the respective e-mail box. A disadvantage of this protection measure is the fact that IP addresses may easily be falsified or hidden, which decreases the effectiveness of the protection.

The advantages of use of the mechanisms described are indisputable. In this manner the number of unsolicited communications reaching the users of electronic services is significantly reduced. At the same time, a risk is created that consumers might be unable to receive some solicited messages. The more important issue is that the use of such mechanisms by e-mail service

ползването на подобни механизми от администраторите на електронни пощи би могло да се стигне до накърняване на принципи, гарантирани в Конституцията на Република България. По-конкретно, възниква възможност да бъдат нарушени тайната и свободата на кореспонденцията. Макар и извършвани от машина, действията на спам филтрите в определени случаи „претърсват“ текста на съобщението и съответно не го изпращат до потребителя или правят достъпа до него ограничен. В същото време използването на „черни листи“ не отчита наличието на динамични IP адреси, както и възможността за използване на чужди IP адреси за изпращане на непоискани съобщения без знанието и съгласието на техния титуляр. При това положение съществува риск включени в списъка IP адреси да бъдат използвани и от лица, които не изпращат нежелани съобщения, но въпреки това изпращаните от тях съобщения да бъдат автоматично преценени като непоискани и да не достигат до адресата си. Освен това доколкото липсва нормативна уредба за използването на описаните софтуерни механизми, не е ясно какво се случва с информацията, която се образува в процеса на използването им, кои лица имат достъп до нея, за колко време и по какъв начин я обработват, предоставят ли я на други лица и др.

Липсата на законодателна уредба по въпроса позволява да се направи извод, че описаните средства за ограничаване на непоисканите съобщения би следвало да се използват само при изрично съгласие на потребителя. Удачен вариант това съгласие да бъде дадено е чрез включването му в общите условия на доставчиците на съответните електронни услуги. Там би следвало ясно и изчерпателно да се опишат начините на функциониране на тези средства, както и да бъде изяснен въпросът относно обработването и достъпа до информация, добита при използването на такъв тип софтуер. За да се елиминира рискът от получаване на желани съобщения, повечето доставчици на електронни услуги създават отделна секция „спам“ в пощенските кутии на потребителите, където биват изпращани съобщенията, идентифицирани като непоискани от съответните филтри. Потребителят има достъп до тази секция и може да борави с тези съобщения, ако желае, но те са ясно отделени от обичайната му кореспонденция с цел да го предпазят от нежелани последствия.

administrators could lead to violation of principles guaranteed by the Constitution of the Republic of Bulgaria. In particular, a risk of violating the privacy and freedom of correspondence arises. Even though the actions of spam filters are carried out by a machine, in certain cases they “search” through the text of the message and as a consequence do not send it to the user or restrict the access to the message. At the same time, the use of “black lists” does not take into account the existence of dynamic IP addresses, or the possibility to use other persons’ IP addresses for sending unsolicited communications without the knowledge or consent of their account holder. Moreover, there is a risk that IP addresses included in the list are used by persons who do not send unsolicited communications, but nevertheless the communications sent by such persons are automatically assessed as unsolicited and do not reach their addressees. Besides, as far as there is no legal regulation on the use of the mechanisms described, it is not clear what happens to the data created in the process of their usage, which persons have access to such data, how long and in what manner they process it, whether they provide it to third persons etc.

The lack of legislative framework on the issue leads to the conclusion that the aforesaid means for restriction of the unsolicited communications should be used only subject to the explicit consent of the user. An adequate way of giving such consent is its inclusion in the general terms and conditions of the respective electronic service providers. The terms and conditions should clearly and comprehensively describe the specific operation of these means and explain the issue of processing and access to the information obtained by using such type of software. To eliminate the risk of not receiving solicited communications, most of the electronic service providers create a separate section “spam” in users’ email boxes, in which communications identified by the respective filters as unsolicited are sent. The user has access to this section and may operate with these messages, if he/she wishes, but these messages are clearly separated from the user’s ordinary correspondence in order to protect him/her from undesired consequences.

Като обобщение може да се посочи, че средствата за защита срещу получаване на непокани съобщения могат да се разделят на два вида – уредена от законодателството и неуредена от него. Първият се състои в поставяне на правила и ограничения за дейността по изпращане на такива съобщения и е съобразена със залегналите в Конституцията принципи за свобода и неприкосновеност на кореспонденцията. При неуредените механизми за защита, които макар и като цяло да биха могли да се определят като практически по-ефективни, не винаги е налице яснота за това как се извършва ограничаването на съобщенията, как се обработва свързаната с това информация и др. При тях съществува и риск от ограничаване на кореспонденцията в нарушение на принципите за нейните свобода и неприкосновеност, поради което използването им следва да става само с предварителното съгласие на лицата, към чиято кореспонденция ще се прилагат.

In general, it could be noted that the means for protection against unsolicited communications might be divided in two types – regulated and not regulated by the legislation. The first one comprises the setting of rules and restrictions on the activity related to sending of such communications, and is in compliance with the Constitution's underlying principles of freedom and privacy of correspondence. With regard to the mechanisms for protection which are not regulated, although in general they could be considered practically more effective, it is not always clear enough how the communications are restricted, how the related information is processed, etc. Moreover, in using such mechanisms a risk exists that the restriction of the correspondence may violate the principles of the freedom and privacy of correspondence. Therefore, the use of such mechanisms shall be subject to the prior consent of the persons for whose correspondence these will be used.

Published by: **Dimitrov, Petrov & Co.**

Dimitrov, Petrov & Co. is a Bulgarian law firm with its head office in Sofia and an office in Varna. Established in 1997, the firm has exclusively focused its activities in the area of commercial law, information and communications technology law, foreign investments, real estate law, intellectual property, tax law, litigation and arbitration.

Editors in chief: Assoc. Prof. Dr. George Dimitrov
Polina Yakimova

Contact us: 28 Todor Alexandrov Blvd, Fl. 7
Sofia 1303, Bulgaria

7 Krastyu Mirski Str.,
Fl. 3, Office 9
Varna 9000, Bulgaria

Tel./Fax: (+359 2) 421 4201
(+359 2) 421 4202

E-mail: info@dpc.bg
Web: www.dpc.bg

Настоящият електронен дайджест е изготвен от екипа на Адвокатско дружество Димитров, Петров & Ко. и е предназначен за клиенти и партньори на дружеството, както и за други читатели с интереси в областта на правото.

Информацията и становищата, съдържащи се в електронния дайджест, не съставляват изчерпателен и детайлен анализ на разгледаните правни въпроси. Представените статии и други информационни материали нямат характера на правен съвет или консултация, и не следва да бъдат възприемани като достатъчни за разрешаването на конкретни правни проблеми, казуси и др.

Всички материали, съдържащи се в електронния дайджест на Димитров, Петров & Ко. са обект на закрила по ЗАПСП. Всяко изменение, публикуване, разпространяване и др. подобни без изричното предварително съгласие на Димитров, Петров & Ко. е забранено.

The present e-digest is elaborated by the team of Dimitrov, Petrov & Co. Law Firm and is addressed to clients and partners of the firm as well as other readers interested in the law field.

The information and the opinions in this e-digest are not a comprehensive and detailed analysis of the considered legal issues. The presented articles and other information materials are not legal advice or consultation, and shall not be apprehended as sufficient for dealing with specific legal issues, cases, etc.

All materials in the present e-digest are under the protection of the Copyright and Neighboring Rights Act. Any kind of change, publishing, distribution, etc. without prior explicit consent of Dimitrov, Petrov & Co. is forbidden.

- Сайт, съдържащ актуална информация и анализи за световните тенденции в сферата на личните данни и право на информационната сигурност.
- Website containing updates and analysis on global privacy and information security law.

<http://www.huntonprivacyblog.com/>